עיריית רמת-גן

ישיבת מועצת העיר שלא מן המניין מס' 72 א'

מיום שני, י"ד בכסלו תשע"ח (01.01.2018) בשעה 18:00

באולם המועצה - בבניין מועצת העיר

משתתפים: מר ישראל זינגר – ראש העיר, גב' אדוה פולק – המשנה לראש העיר, מר משה רווח – מ"מ ראש העיר, עו"ד מנחם דוד – סגן ראש העיר, עו"ד אביבית מאור נמרודי – סגנית ראש העיר, מר אביהוא בן-משה – סגן ראש העיר, מר משה אברמוביץ – חבר הנהלת העיר, מר צחי זליכה – חבר הנהלת העיר, מר רמי פדלון – חבר הנהלת העיר, מר יצחק שחם – חבר הנהלת העיר, מר חיים גלרמן – חבר מועצת העיר, גב' לילי שמה – חברת מועצת העיר, מר אדם קניגסברגר – חבר מועצת העיר, עו"ד שלום לוי – חבר מועצת העיר, מר אלי מוסרי – חבר מועצת העיר, מר דני גולדשטיין – חבר מועצת העיר, מר אריה מזרחי – חבר מועצת העיר.

לא השתתפו: מר שמואל לרמן – יו"ר מועצת העיר, עו"ד שי בכור – חבר הנהלת העיר, מר גבי נחמיאס – חבר מועצת העיר, ד"ר שולמית ביסמנובסקי – חברת מועצת העיר, גב' רחל מרום – חברת מועצת העיר, מר ליעד אילני – חבר מועצת העיר, עו"ד גלעד שריר – חבר מועצת העיר, עו"ד רועי ברזילי – חבר מועצת העיר.

נוכחים: מר משה בודאגה – מנכ"ל העירייה, מר רון קוגמן – סמנכ"ל מינהל ותרבות, מר אמנון בוץ – סמנכ"ל מנהלת הבורסה, מר גרשון טוסק – גזבר העיר, עו"ד דוד שואקה – היועץ המשפטי ומנהל השירות המשפטי, מר דני רייף – מבקר העירייה, מר סער ורדי – דובר העירייה, מר ראובן שמר – מנהל אגף שפ"ע, גב' דליה לין – מנהלת אגף החינוך, מר שמעון שומרוני – מנהל אגף ביטחון ואכיפה, מר אודי לבון – מנהל מחלקת מדיה, עו"ד רעות בנק אלון – מתאמת פעילות הנהלת העיר ומועצת העיר.

הקראת פרק תהילים.

1. **היערכות עירונית חירום בדגש על היערכות ברובעים/שכונות**

   הצעת החלטה: מאשרים הקמת מטות לשעת חירום ברובעים/שכונות על בסיס מתנדבים ברובעים/שכונות.

<u>מר ישראל זינגר:</u> אני פותח את ישיבת מועצתה עיר שלא מן המניין מספר 72 א' ועל סדר היום הנושא: היערכות עירונית לחירום בדגש על היערכות ברובעים/שכונות. אני רוצה להגיד, נראה כמה יהיה לי כוח, רק שני משפטים בנושא חירום, לפני ששומרוני יסביר.

בבקשה, מנחם דוד, פרק תהילים.

- עו"ד דוד מנחם, קורא מתוך ספר תהילים פרק ק"ל –

<u>מר ישראל זינגר:</u> תודה. לפני ששומרוני יציג בעצם את הנושא שלשמו התכנסנו, אני רק רוצה, ואתה כמובן תרחיב, שבשנים האחרונות עיריית רמת-גן, קודם כל האגף שלך, אבל בשיתוף עם כל האגפים והיחידות של העירייה, עשו בשיתוף עם פיקוד העורף הרבה מאמצים, הרבה תרגילים, הרבה סימולציות, וקיבלנו גם שבחים, למרות שאני רוצה להגיד, עדיף לקבל שבחים ושלא נזדקק וגם תעודות הערכה בנושא של היערכות העירייה לחירום. אז אני מבקש, קח לי גם את ההקדמה ותסביר בבקשה לקראת מה אנחנו הולכים.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> שאלה בבקשה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> כן, בבקשה.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> אנחנו בישיבה שלא מן המניין. בישיבה שלא מן המניין, מן הדין להגיש הצעת החלטה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> נכון. נכון.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> בהצעת החלטה מדבר המציע 5 דקות וניתן זמן לאחרים. נכון שבפקודת העיריות יו"ר המועצה זכאי להעניק לראש העיר זכות דיבור בכל עת שיבקש, על כל נושא שירצה וכך הלאה. מן הדין היה, היות שזאת ישיבה שלא מן המניין, שתוצג הצעת ההחלטה, לנו אין מניעה,

אנחנו הרי כולנו באותה עיר, אין לנו מניעה שראש האגף יציג את מצב החירום, אבל הנושא הוא הצעת החלטה. ולכן, הצעת ההחלטה צריכה להיות מוצגת בזמן שאתה רוצה, ואז הוא יציג את הנושא כפי שאתה אומר.

<u>מר ישראל זינגר:</u> כן. אבל מכיוון שהנושא הוא מדי חשוב, אני מעדיף קודם כל שיסביר הכול.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> חשוב,

<u>מר ישראל זינגר:</u> הבנתי. החלטתי כך. תודה. בבקשה.

1. היערכות עירונית לחירום בדגש על היערכות ברובעים/שכונות.

<u>מר שמעון שומרוני:</u> המוכנות לחירום בעיר רמת-גן קיבלה תנופה במשך 3 השנים האחרונות. אנחנו נערכים בעצם לשני תרחישי ייחוס, שני תרחישי הייחוס הם תרחישים ששונים לחלוטין מתרחישים שכולנו הכרנו עד היום. התרחיש הראשון זה נושא של מלחמה והתרחיש השני זה נושא של רעידת אדמה. גם בתרחיש הייחוס של מלחמה, בהצגה שהוצגה לראש העיר בתחילת שנת העבודה 2017, נוכחנו לדעת, והיינו מעטים עם ראש העיר, נוכחנו לדעת את המשמעויות. המשמעויות האלה דלפו אמנם לעיתונות, אבל אנחנו קצת יודעים יותר ולכן אנחנו נערכים בצורה המיטבית לנושא הזה.

אני מתחיל עם נושא של רעידת אדמה, עם מה שאישרו לי להציג בפורום הזה. ירי טילים, כמות רבה של ירי טילים, להזכיר לכולם, יש לנו טילים שאמורים,

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> רעידת אדמה אמרת.

<u>מר שמעון שומרוני:</u> לא, לא, סליחה, מאפייני מלחמה, אחר כך אני עובר לרעידת אדמה.

בירי טילים, כמות רבה של ירי טילים במקביל, המשמעות – משגרים שלנו, של כיפת ברזל, לא יורידו את כל הטילים. מקבלי ההחלטות יצטרכו לקבוע מדיניות מה יורד ומה לא יורד. יש סדרי עדיפויות ובסדרי העדיפויות לא כל טיל שיגיע לאזור הזה ייורט על ידי אותם משגרים. כי אם יורים, סתם דוגמא, כ-30 טילים לאזור הזה, אז 3, 4, 5 טילים של כיפת ברזל יורידו את הטילים שנורים, וחלקם האחר פשוט יפלו באזורים האלה. דיוק רב, ירי בו זמנית וכמובן הפגיעה היא רב ממדית. המשמעות – פגיעה בתשתיות, נפגעים רבים, פגיעה בחוסן לאומי ושיתוק מערכות.

לגבי רעידות אדמה – ברעידות אדמה תרחיש הייחוס מדבר על 3 אזורים: אם מוקד הרעש מדרום, מה המשמעות הססמית באזורי, באזור רמת-גן? אנחנו מדברים על אזור או ללא נזק או נזק קל למבנים ותשתיות. אם האזור הוא מצפון, אנחנו מדברים על נזק קל למבנים, נזק קל למבנים זה יכול להיות התיאור הזה של סדק, לא מעבר לזה. המוקד הבעייתי ביותר זה במידה ותרחיש הייחוס שמדובר על רמת-גן, 7.5 בסולם ריכטר, 7 עד 7.5 בסולם ריכטר, אנחנו מדברים על נזק בינוני למבנים ותשתיות. נזקים בינוניים תלויים בחוזק המבנים. אנחנו יודעים בדיוק מה מצב המבנים, למרות שאנחנו עוברים ל-תמ"א 38 ופינוי בינוי ומשתדלים לעשות דברים נוספים בעיר, לחזק מבנים, אבל עדיין יש לנו מבנים ישנים מאד. יינזקו מבנים ויש לזה משמעויות.

אני אציג לכם כרגע את תרחיש הייחוס שהוא ברור וידוע, וזה הערכה של מומחים. שוב, בהערכה של מומחים אי אפשר לדייק במדויק את המשמעות של הנפגעים, אבל זו הערכה, ועל בסיס הערכה מתחילים לעבוד. אני מציג בכוונה מהרמה הארצית לרמה המחוזית ולאחר מכן אני אציג לרמת גן.

כשאתה מסתכל על הנזקים למבנים ברמה המחוזית, 1,250 מבנים, או בארצית 29,000, ונפגעים אנחנו מדברים על כ-1,150, ולכודים ועקורים, יש לזה משמעות. יש לזה משמעות שכוחות רבים שירצו להגיע, יצטרכו לקבל החלטה איפה הם מגיעים, לאן הם מגיעים, והאם כל הכוחות בכלל יספיקו. מניסיון בעולם קשה מאד להגיע לכל המבנים האלה. ומכאן אני עובר בעצם לרמה העירונית.

התרחיש של הרמה העירונית, תרחיש הייחוס של הרמה העירונית בעצם מבוסס על כמות המבנים הישנים שיש לנו, החוזק שלהם, שנת בנייה שלהם, ואנחנו מדברים על 140 הרוגים. לכודים – המשמעות של לכודים זה כוחות שיצטרכו לעבוד ולנסות לחלץ אותם, או שיצליחו או שלא יצליחו. עקורים –

אנחנו צריכים פיתרונות לעקורים האלה, אם זה נקודות פינוי, אם זה נקודות שהייה, אם זה בית לשהות בו. בתים עם נזקים כבדים ונזקים בינוניים – אנחנו צריכים כדי להחזיר אנשים חזרה למבנים, אנחנו צריכים מהנדסים שיאשרו אותם. סיכוי סביר שלא כל המבנים יאושרו. סיכוי סביר שאנשים לא ירצו להיכנס למבנים האלה. אלה תהליכים שגם עם נזק קל כמו שמופיע פה, קל מאד, יש לזה משמעות לאותם אנשים, משמעות פסיכולוגית, ואנחנו צריכים להיערך.

מה נעשה? דיברתי בהתחלה על הנושא של העיר רמת-גן והמשמעויות של רעידת אדמה כזו. יש כבישים שכתוצאה מאותה רעידת אדמה ייחסמו. גם ירי טיל, ירי טיל יכול להפיל בניין וכביש להיות חסום. כוחות שלא יגיעו, או יגיעו באיחור. ניתוק בשכונות. ניתוק בין חלקי העיר רמת-גן, השטח המזרחי, השטח המערבי. וכל זה כמובן עם המוקד שאנחנו מדברים, על מוקד ים המלח.

הפעילות אמורה להתנהל אמנם על ידי כוחות החירום. לכוחות החירום קיימות משימות לאומיות על פי סדרי עדיפויות שלהם. לא ידוע אם יגיעו ואם כן יגיעו – מתי יגיעו? בוודאות לא יגיעו במהירות לעיר. להזכיר לכולם שצה"ל מגויס במהלך של 72 שעות, במקרה הטוב. לאירוע כזה, אותם חיילים שאמורים להתגייס צריכים לטפל בבני המשפחות שלהם. תושבי העיר רמת-גן ותושבי הסביבה, גוש דן, שייפגעו, אני לא יודע אם יגיעו למילואים גן כן. עובדים שלנו – נדבר עליהם בהמשך. גם אם יגיעו, הם לא יצליחו להגיע לכלל האתרים.

במצב חירום, הרשות המקומית היא בעצם זו שנותנת את המענה, היא הכתובת לכל אזרח, ולכן אנחנו צריכים צוותי הצלה לתגובה מיידית, אנחנו צריכים מנהיגות ומטות מקומיים לניהול ראשוני. יש מנהיגות של העירייה, זה ראש העיר, שהוא יו"ר מטה מל"ח, יש את חברי ההנהלה, יש את חברי המועצה, אבל עדיין אנחנו לא מסוגלים להגיע לכל שכונה ושכונה או לטפל בכל אזור ואזור. ונושא של כוח אדם – גרדנו את כל העובדים שבחירום אין להם תפקיד, כולל נושא של תאגידים עירוניים, שיבצנו אותם לתפקידים בחירום, אבל עדיין, לאור המשימות, ואני אציג לכם בהמשך, אתם תבינו שהמשימות הן כל כך רבות שאי אפשר ללא מתנדבים.

מיפינו את הצרכים – הצרכים מדברים על הפעלת צוותי חילוץ קל, זה נקרא סהר, בהמשך אני אדבר מה עשינו עד עכשיו בנושא הסהר. חלוקת מים – אנחנו מקימים 14 תחנות לחלוקת מים, חלק מהמקומות לא נצטרך להפעיל

תחנה כי הברזים והצינורות כן יעבדו, חלק לא. חלוקת מזון. פעילות עם ילדים, לקחת את העובדים שאנחנו רוצים שיעבדו בנושא של חילוץ, בנושא של שגרה או חזרה לשגרה, אנחנו צריכים לשמור על הילדים שלהם. ולכן אנחנו מפעילים שמרטפיות. בעלי מקצוע כמו מהנדסים, חשמלאים, שרברבים. כל הנושא של לוגיסטיקה. מתן רגשי ומתן תמיכה נפשית ראשונית לתושבים. ליווי וסיוע לאוכלוסייה חלשה. סיוע לאוכלוסיות יעד. סיוע בתחומי המדיה. הכנת חומרים לקראת חירום. עבודה משרדית. כשאני עושה לכם את המיפוי הזה, אנחנו גם מיפינו מה הכמויות, כימתנו את זה לכמויות של מתנדבים שאנחנו צריכים, עובדים שאנחנו צריכים.

כאן אני מציג לכם בעצם את המתווה העירוני לכל מה שהצגנו לתרחישי הייחוס. נתחיל בנושא של ועדת מל"ח. ועדת מל"ח מקיימת את פעילותה סביב השעון בעת חירום. בוצעו תרגילים, לא נגעתי בכל התרגילים שבוצעו, אבל בוצעו עשרות תרגילים במשך 3.5 השנים האחרונות. ועדת מל"ח אחראית על ארגון הפעלת העיר בשעת חירום, היא הכתובת כמו שאמרתי, ונועדה לאפשר את המשך הספקת שירותים חיוניים בעת שכוח האדם הסדיר שאמור לספק אותם מגויס לצרכי המדינה.

הפעילות היא על פי שעון לחימה. פועלים 24/7 בשתי משמרות. לכל אחד מהמנהלים שאני אציג בהמשך כמובן, יש לו סגן. הסגן מחליף אותו בהיעדרו. תרגלנו את זה כבר. לצורך העניין, אם יו"ר ועדת מל"ח, שזה ראש העיר, אנחנו משביתים אותו לצורך העניין, או שהוא יוצא מחוץ למרכז השליטה, סגנו מחליף אותו. כנ"ל גם המנכ"ל. לכל אחד מאיתנו יש סגן.

כשאתם מסתכלים על העבודה, העבודה נעשית במכלולים, שונה לגמרי מעבודת השגרה שלנו. מכלול זה מקבץ, זה יכול להיות מספר אגפים שעובדים תחת מנהל מכלול אחד.

אני לוקח את מכלול לוגיסטיקה – מכלול לוגיסטיקה לוקח אליו את איריס מהרכש, את הגזברות, את נושא הדלק, את התברואה, דליה מהחינוך, את ועדת פס"ח, כל הפעילות של פס"ח מעבר לנושא של הלמודים, מכלול אוכלוסייה, מכלול כוח אדם, מכלול הנדסה, אנחנו מצרפים אליו את תאגיד המים. בחירום, תאגיד המים הוא ת"פ מכלול הנדסה. ויוי, את כל הנושא של רשתות חברתיות, אינטרנט, דוברות, לשכות מידע. מכלול שליטה ומבצעים, שאני עומד בראשו, אני קולט אלי את המוקד העירוני. את מטה המתנדבים שנמצא במכלול אוכלוסייה בשגרה, אני קולט אותו אלי, ועוד

מעט אני אסביר בהרחבה למה השינויים האלה נעשים.

לצד זה, אנחנו לא יושבים רק בבור. יש לנו שלוחה קדמית, השלוחה הקדמית מנוהלת על ידי עזרא נחום, שהוא בעצם מפעיל את מכלול תפעול ותגובה. סגנו אלי בלאלי. אלי בלאלי בעצם עוזב אותי והוא סגנו, וכל הפקחים ואנשי מקצוע נוספים, ואני אתייחס לזה בהמשך.

השאלה הראשונה – איך אנחנו יוצרים תמונת מצב? בכאוס כזה, כשמערכות התקשורת נופלות, אנחנו יודעים בוודאות שהטלפוניה לא תהיה, מערכות התקשורת סיכוי סביר שבשלבים הראשונים לפחות לא תהיינה. יצרנו מצב שכדי לקבל החלטות אנחנו צריכים לקבל תמונת מצב. לקחנו עובדי עירייה, שיש להם קטנועים, כל אחד מהם יודע לאיזו שכונה הוא מגיע מתוך 24 השכונות האלה, והוא אמור לחזור חזרה לעזרא נחום ולספק לו את תמונת המצב מה הוא ראה – כמה מבנים הוא ראה שקרסו, באיזה מבנה הקריסה היא משמעותית – כדי לקבל את ההחלטות לאן אותם צוותים הולכים. צמוד לכל עובד עירייה כזה יש שוטר, גם המשטרה עובדת איתנו יחד כי גם המשטרה צריכה לספק לעצמה את תמונת המצב, הם יוצאים והם חוזרים חזרה עם תמונת המצב. אנחנו לא יודעים אם כולם ייצאו. יש לנו נתק בתקשורת. ואז, אותו אחד שנוסע, הגיע חזרה לעזרא נחום, עזרא נחום שולח אותו לשכונה אחרת שהוא לא קיבל עדיין תמונת מצב. וככה אנחנו מכסים את כל 24 השכונות.

אותו מכלול שעזרא עומד בראשו, מכלול תפעול ותגובה, הוא מהווה בעצם זרוע ביצועית למרכז השליטה, למרכז ההפעלה, הוא בקשר עם המרכז, עם המבצעים והמבצעים בעצם מעבירה לראש העיר מה הוא רואה בחוץ, איזה צרכים, מה המשימות שיש, כנ"ל הוא מסייע למשטרת ישראל בשלב הראשוני. ובשלב הבא, כשפיקוד העורף מתחיל להיכנס לתמונה, הוא מסייע לפיקוד העורף. הוא מפעיל את הנציגות המקצועית של כלל המכלולים. לכל אחד מהמכלולים, הנדסה יש לו את המהנדסים שלו, רווחה יש את האנשים במכלול של עזרא, יש נציגות. אני יכול להראות לכם, בעצם יש לו נציגים של מים, דרכים, מבנים מסוכנים, שפ"ע, פיקוח עירוני, צוותי אוכלוסיה. יש לו את כל האלמנטים והוא מפעיל אותם בשטח. האלמנטים האלה עובדים מול המנהלים המקצועיים שלהם בחיי היום יום ונותנים להם תמונת מצב על הצרכים שלהם ומשלימים את הצרכים.

תבואו ותשאלו – מה נעשה בעירייה מבחינת העובדים? זו עבודת נמלים. זה לעבור מול כל מנהל מחלקה, עד רמה של אפילו תתי מנהלי מחלקות,

ולראות איזה תפקיד בחירום הבחור/הבחורה עושים, ואם אפשר לשבץ אותם לתפקידים אחרים. לדוגמא, בגזברות - הגזברות כלה, במצב חרום, אנחנו לא בדיוק משתמשים בהם לשגרה. לעומת זאת, אנחנו צריכים במוקד העירוני להפעיל אותו 24/7 ולתגבר את המוקד העירוני. המוקד העירוני לא יישב פה בבניין שאתם מכירים, אלא הוא יושב בביאליק 77, במרתף, במקלט, והם עובדים 24/7. לכן, כל הבנות/בנים של הגביה, נמצאים שם. כנ"ל עשינו עם התאגידים העירוניים – שיבצנו אנשים, עובדי עירייה, לנושאי מים. שיבצנו עובדי עירייה לנושאים נוספים. זאת אומרת, תחנת מים כזו מופעלת על ידי 20 איש, אנחנו מדברים על חלוקת מים לבתים, חלוקת מים ברחובות, 5 עובדי עירייה, והשאר אנחנו בונים על מתנדבים שאנחנו נשבץ אותם בהמשך, ואני אדבר על זה בהמשך.

קיימנו כנסי התנעה לכל האגפים, הכשרנו ואימנו עובדים. עד עכשיו משובצים 1,500 עובדי עירייה בתפקידים האלה. מה שכן גילינו, שיש לנו פערים בנושא של מהנדסים, עו"סים, פסיכולוגים, קציני מבצעים, צוותי הודעה למשפחות. להזכיר, יש צפי להרוגים.

אם ראיתם את הסרטים בעולם בנושא של רעידות אדמה בעיקר, ראיתם שבעצם אזרחים מנהלים את החילוץ. אנחנו אומרים, אזרח יכול לנהל את החילוץ, אבל אם יהיה לו מישהו שכבר עבר הכשרה, אחד כזה, שסביבו מרכז 10-15 אזרחים, הוא יכול לנהל בעצם חילוץ במבנה כזה או אחר. הכשרנו עד עכשיו את שלושת היחידות – שתי יחידות מתנדבים משמר אזרחי וצופי אש, ואת יחידת העובדים, גם הכשרנו יחידת עובדים כזו, ואת כל כיתות י' העברנו הכשרה, בשנת העבודה 2017 העברנו להם הכשרה בנושא חילוץ קל. רכשנו ציוד, יש לנו עגלת ציוד אחת ויש לנו עגלת ציוד שניה ברכישה. העגלה הזו יוצאת בעצם לשטח ונותנת להם את הכלים לעבודה. אנחנו מדברים על 4 צוותים, 8 חוליות, זה מבנה של יחידה כזו. תכפילו את זה ב-3.

מתקנים עירוניים – לכל מה שציינתי, אנשים לא חוזרים לבתים, אם זה כתוצאה מהרס של טיל או אם זה כתוצאה מהרס של רעידת אדמה, וראש הרשות אחראי לביצוע משימות קליטה של המפונים וטיפול בחללים האזרחיים. הטיפול הוא לא קבורה, אלא הטיפול הוא עד קבורה, ונדבר על הוועדות. בוועדת מל"ח אנחנו מתעסקים בכל הנושא של ביצוע המשימות ובוועדת פס"ח אנחנו מתעסקים בנושא של חללים.

יש לנו מתקני קליטה שעל פי חוק אנחנו חייבים לקלוט 4%, להכין את

עצמנו לקלוט 4% מכלל התושבים, זה 6,400 תושבים. מדובר ברשות ב-21 מתקנים עירוניים ועוד 2 מתקנים לאומיים. אנחנו אמורים גם לקלוט מבחוץ, בתרגילים תרגלנו את הדברים האלה.

תחנת ריכוז חללים – תחנה זו עוסקת בריכוז החללים באותם מקומות, מזהים אותם, יש לזה נוהל מובנה לזיהוי, הכנה לקבורה, ומרגע זה שאנחנו מכינים לקבורה בעצם מסיימים עד ההובלה לקבורה. תשאלו – למה הם לא הולכים לזיהוי לתל-אביב או למתקנים אחרים? כי אי אפשר לקלוט, יש מגבלת קליטה, ואם ראינו בנתונים 1,150 הרוגים צפי, אז המשמעות של להגיע לשם – אין סיכוי.

ליד ה-תר"ח אנחנו מקימים צוות מרכז משפחות, לתת נתונים. בדרך כלל זה עם נעדרים, כשיש נעדרים ההורים, המשפחה לא יודעת מה קורה איתם ורוצים לקבל פרטים ורוצים להיות בקרבת המקום.

לשכות מידע – אנחנו צריכים לפתוח לשכות מידע. המיקום בדרך כלל יהיה בשכונה או ברובע, ולשכת מידע זה להעביר נתונים כמה שיותר לתושבים בכל תחום שהוא. מרכז תמיכה נפשית או מרכז משפחות לצד אתר הרס. אני אתן דוגמא, לא קשור למלחמה ולא קשור לרעידת אדמה, בפיצוץ בלוני הגז בנתניה, כיכר העצמאות, אני הייתי מפקד מרחב, עיריית נתניה, מרים הקימה מרכז מידע למשפחות, ממש ליד אתר ההרס, פתר הרבה בעיות של משפחות, היו שם משפחות תיירים אם אתם זוכרים, שהבנות הגיעו לארץ והיו לבד. אחת מהן היתה הרוגה. מרכז משפחות כזה בדרך כלל עושים ליד אתרי הרס.

אס"ל – אתר סיוע לאוכלוסייה – גם פה התפקיד שלו לספק צרכים, שירותים ומידע לאוכלוסיה. אתם רואים את זה גם כן בסרטים. יש מרכז שיש שם אוהלים והתושבים גרים באוהלים, עד שיוכלו לשכן אותם במבנים או במבני קבע. לצד זה, הרשות המקומית מקימה אס"ל וב-אס"ל הזה יש את כל השירותים. אני אראה לכם דוגמא ל-אס"ל כזה – שירותי רווחה, שירותי בנק, דואר, מרכז תקשורת, טלפונים, אתר המתנה, חדר אוכל, מחסני מזון – כאשר האוהלים הם בעצם מחוץ לאתר הזה, אנשים מגיעים, ישנים בחוץ, ומגיעים לפה לכל הצרכים שלהם. יש דבר שנקרא שירותי סעד, אס"ל נייד, באותה שיטה, אבל מגיעים לבתים של אנשים חסרי יכולת או אחרים.

ובעצם, גולת הכותרת של הדיון הזה או הנושא המרכזי של הדיון הזה זה הנושא של המתנדבים. מתנדבים בחירום היא סוגיה די מורכבת – מצד

אחד, לא ברור מי יגיע. יכול להיות עובד שהוא אפילו לא מתנדב לא יגיע לעבודה, לעומת זאת מתנדב אחר כן יגיע. ברור שתהיה אוכלוסייה שתרצה להתנדב ולתרום. הצורך העירוני מורכב משניים – תשתית ניהולית לקליטה, שיבוץ וניהול מתנדבים בחירום. זה קיים לנו ואני אציג לכם בהמשך. ועבודת גיוס מול הקהילה. עבודת גיוס מול הקהילה, מניסיון בעולם, אם אין מישהו שעוסק בזה או אנשים שעוסקים בזה בחיי היום יום, ומקימים צוותים ברמת שכונה, לא יהיו לנו מתנדבים מאורגנים. ולכן הרעיון הוא, אני גם אגיד לכם מה הפעולות שעשינו עד עכשיו – מיפינו את הצרכים העירוניים כמו שראיתם, מינינו רפרנטים להתנדבות בכל מכלול, הרפרנטים והצוותים הוכשרו ותורגלו, ערכנו מפגשי התנעה למטה המתנדבים הקודם – אני מדבר אתכם על 8 מתנדבים שלא בדיוק ששים להמשיך להתנדב. פנינו למועמדים יוצאי צוות, 230 איש בערך. כינסנו למפגש התנעה בראשות ראש העיר ומנהל צוות רמת-גן, לצערי למפגש הזה הגיעו בודדים. ולכן אנחנו עוברים קצת לשיטה אחרת, והשיטה היא שתהיה, זה בעצם התקן החדש שאישרתם בישיבה הקודמת, זה תקן שמרכז את כל תחום ההתנדבות, הוא לא לבד, ממש לא יהיה לבד. יש את מנהלת ההתנדבות העירונית, יש את השירותים החברתיים בלשכת המתנדבים, יש בחינוך נוער מתנדב – אלה גורמים שעוסקים במתנדבים. יש בביטחון, במוסך, מוסדות חינוך – שהוא עוד מול כיתות י"א, י"ב ו-י' שהכשרנו אותם. והדבר שחסר לנו זה רובעים וצוותי חירום שכונתיים. התפקיד שלו לרתום את ארגוני המתנדבים והעמותות הקיימות, לגייס, להכשיר, לשמר את מנהלי השכונות כמובילים. כשאני מדבר על מנהלי שכונות, אם אנחנו נמצא 24 מנהלים כאלה שסביבם כל אחד יגבש 5-6 מתנדבים כבסיס, ולאחר מכן יעשו את העבודה בשכונות, ויש להם הרבה מה לעשות, אנחנו בעצם עושים איזה עוגן שדרכו ניתן לעבוד בחירום בכל שכונה ושכונה. גם נושא של מיפוי וגיוס גמלאי עירייה, גם זה נושא שעוד לא הספקנו להגיע לזה.

תשאלו – איך אנחנו נפעיל אותם, כמות כזו של מתנדבים? אז בחירום, לשכת המתנדבים העירונית, שבעצם עוסקת בחיי היום יום רווחה עם מתנדבים, אבל מתנדבים לחירום הם קצת שונים מהמתנדבים שעוסקים בקהילה בחיי היום יום, בחירום אין ללשכת המתנדבים עיסוק מלא ולכן הם בעצם יפעילו את הנושא של המתנדבים בחירום, ירכזו את המשימות העירוניות, ירכזו את פניות המתנדבים, יגייסו מתנדבים, יקלטו וישבצו אותם.

תרשים הזרימה – קודם כל, ריכוז המשימות, כל רפרנט מבקש עוד

מתנדבים לצרכים שלו מעבר לרשימות שאנחנו כבר איתרנו. תהיינה פניות של המתנדבים או תהיה התנדבות של בני נוער, באמצעות לשכת המתנדבים העירונית מעבירים לרפרנטים במכלולים ומכאן למפעילים בשטח, שזה יכול להיות צוותי תפעול לתגובה או צוותים מקצועיים כמו תאגיד המים או צוותים שכונתיים. כמובן אנחנו מבטחים אותם.

דוגמאות לתפקידים – אמרתי מנהלי שכונה, הובלת תהליך גיוס שכונתי בעת שגרה והפעלתו בחירום. צוותי רפואה. ניהול מערך מחסנים. אזור סיוע לאוכלוסייה ב-אס"לים. השתלבות במטה החירום הרשותי. חדר המבצעים. וצוותים קיימים בתפקידים שונים.

אני רוצה להראות לכם דוגמא מעיר כמו נהריה, ששם יש להם נושא של צוותים עירוניים. בואו נגיד, הם לא פיתחו כמונו, הם פחות.

*** הקרנת סרטון ווידאו ***

<u>מר שמעון שומרוני:</u> בעצם אנחנו מדברים על צוותי חירום שכונתיים, שהפעילות שלהם היא רבה. ראיתם פה נושא של הכנת כרטיסי בניין. הכנת כרטיסי בניין זה אומר שמי שמטופל ברווחה אנחנו יודעים מי הוא. יש לנו את הרשימות. מי שמטופל בקופת חולים – יש לנו בעיה. יש כאלה שמגיעים לכאן ואין לנו שום מידע עליהם. ברגע שאנחנו עם הצוותים השכונתיים האלה ממפים, עושים כרטיסי בניין ויודעים מי חי פה, מי חי שם, הנתונים האלה או הסיוע הנדרש או חסר ישע שלא מסוגל להגיע ולאכול וצריך להביא לו את המים וצריך להביא לו את האוכל, אלה המשמעויות.

עד כאן הצגתי את המתווה ובעצם מכאן אני מעביר את השרביט לראש העיר.

<u>מר ישראל זינגר:</u> עד עכשיו שמעתם על המצב, יש הערכות חיוביות ונעשו מספיק תרגילים וסימולציות. הבעיה העיקרית, אני לא יודע אם היחידה, אבל העיקרית שבאמת איתרנו תוך כדי התרגילים, זה ברגע שיקרה אחד התרחישים הללו, בין אם נושא של מלחמת טילים, בין אם נושא של רעידת אדמה, העיר כנראה לא תישאר הומוגנית ומחוברת, ולכן הפיצול לאזורים בגלל תוואי הקרקע או בגלל הדברים, כנראה הוא שקיים.

זאת אחת הסיבות שבעצם אנחנו מדברים על היערכות בחירום וכפי שבהצעת ההחלטה, שעוד לא פירטנו אותה, לגבי חירום.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> אני רוצה לשאול, וזה לא מתייחס להצעת ההחלטה. אני מבקש לשמור לי את ה-5 דקות של הצעת ההחלטה. אני רוצה רק לשאול בקשר לעניין הזה. מקובל?

<u>מר ישראל זינגר:</u> כן. כן.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> שומרוני, האמת שנהניתי לשמוע את מה שאתם מציגים, חוץ מהנושא של נהריה, שיכולתם להשיג משהו מרמת-גן. הבעיה שלנו היא כזאת, מדו"חות הביקורת שקראתי ונעשו על ידי הצוות של מבקר העיר, עד סוף 2016, הדו"ח היה על 2016, נושא החירום היה בהצטיינות, למעט המקרה של רעידות אדמה. ואני שמח שהיתה התייחסות כאן יפה לנושא של רעידות אדמה. אבל, לדעתי, אני לא מקצוען כמוך, אם תתרחש רעידת אדמה באזורנו, כנראה מקורה יהיה בשבר הסורי-אפריקני, כלומר, באזור ים המלח ונהר הירדן. אני לא זוכר בהיסטוריה של מדינת ישראל שבאזור מישור החוף היתה רעידת אדמה בעוצמה של 7.5. לכן המספרים שנתת היו טיפה מוגזמים לדעתי.

<u>מר ישראל זינגר:</u> לא להפריע.

<u>מר שמעון שומרוני:</u> אני אסביר לו, רגע, אני אסביר לו.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> שומרוני הוא מקצוען, הוא יענה לי הכול, מה קרה?

<u>מר ישראל זינגר:</u> שומרוני, אתה רושם.

<u>מר שמעון שומרוני:</u> רשמתי. רשמתי.

מר ישראל זינגר: אני מבקש לא להפריע. אתה רושם את כל השאלות ובסוף אתה עונה.

מר אדם קניגסברגר: דבר שני שהתייחסת אליו, זה הנושא של ישיבות ועדת מל"ח ו-פס"ח וכו'. הנוכחות של חברי המועצה בישיבת מל"ח היתה אפסית, ואת זה צריך לציין פה. אתם מדברים על מנהיגות וכך הלאה. איך יכול להיות שוועדת מל"ח מתפקדת ללא המנהיגים? המצב הוא בלתי נסבל. ולכן, זאת ההזדמנות לקרוא לציבור של החברים שלי, שמי שחבר בוועדת מל"ח יבוא לשם. אני לא מדבר על פס"ח, אנשים פוחדים מחללים. אבל ועדת מל"ח, יש חברים – לא מגיעים. זה שיש מצגת זה נפלא, הכול בסדר, אבל חייבת להיות ועדה שמטפלת בדברים האלה. ואם הנציגים לא נמצאים שם, אז חבל.

מר ישראל זינגר: תודה. מי עוד רוצה? מי הצביע?

מר דני גולדשטיין: אני. אני.

מר ישראל זינגר: משה, בבקשה.

מר משה רווח: שומרוני, ראיתי שאתם נוגעים בנושא של המתנדבים באופן עיקרי פה במצגת. האם אפשר לעשות, כי ראיתי את זה בנהריה בשניה וחצי, האם אפשר לעשות ברמת-גן, לקחת את כיבוי אש ויכשירו נערים, לא הכבאים,

מר דני גולדשטיין: עושים את זה.

מר משה רווח: שניה. אני רוצה לשאול את שומרוני.

מר דני גולדשטיין: אבל הוא אמר, כיתה י'.

מר משה רווח: שניה.

מר שמעון שומרוני: אני אשיב. זה בסדר.

מר משה רווח: תקשיב עד הסוף. אני לא מדבר על הכבאים. אני מדבר על ללכת לקבוצות של אוכלוסיה, הן בבתי הספר, אם עושים את זה בבתי הספר זה טוב, אבל קבוצות אוכלוסיה, ולהכשיר אותן בדיוק לפינוי הריסות, דברים כאלה, בשעת חירום. כי זה כוח, באמת כמו שאמרת, שירצה אולי לבוא להתנדב והוא לא במסגרת העירייה או במסגרת השיטור או במסגרת מד"א. זה עוד כוח נוסף. זה הייתי רוצה שתרחיב את הנקודה הזאת, אם בכלל יש פעילות כזאת בעיר. או שאם אין, אז אפשר לייצר אותה. תודה.

מר ישראל זינגר: תודה. איצ'ה, בבקשה.

מר יצחק שחם: ב-1990, מלחמת המפרץ, הייתי חבר מועצה פה קדנציה אחת, קדנציה ראשונה של צבי בר, ואז היתה המלחמה וקרו כמה דברים. דבר ראשון, העובדים שיש להם בני משפחה וכדומה והיתה נהירה החוצה, חלק גדול, אני לא יודע אחוזים, חלק גדול מהעיר הסתלק, או היה יוצא בערבים, העובדים האלה לא יכלו לתפקד במסגרת הזה. באופן טבעי המטות נקלעו למצב שחלק מהתפקידים, אנשים בעלי משפחות לא תפקדו. כי היתה מדיניות או מקובל היה לצאת מהעיר. ואני לא משווה את כמות הטילים שמדברים פה לעומת חצי תריסר שנפלו ברמת-גן. היה דבר פסיכולוגי שמחכים בערב לטיל. לכן צריך לזכור, גם בתי הספר לא עבדו והחינוך לא היה, וכל העניין, הכאוס לא היה בגלל הטילים, היה בגלל מה שמסביב.

דבר נוסף שרציתי להגיד, היה פינוי מסוים לכפר המכביה, של האזור שם, רחוב אסף, ואני באתי לבקר את האנשים שם. ואז התברר לי, אני שאלתי – איפה אתה גר? אמרו – פה בשקמה, פה בזה. אבל לא נפל אצלכם טיל. כן,

אבל אם נותנים לי מקום בכפר המכביה, עם ארוחת צהריים, ערב, מה רע? למה לא לבלות קצת על חשבון הברון? זאת אומרת, שאי אפשר לדעת מי צריך, מי לא.

אכן, המסקנה שלי מהתקופה ההיא, ששום תוכנית, שום דבר לא עמד בפני המצב. היו אנשים שלקחו, תראו, גם היו בעיות של, להזכיר את הבעיה בין מכבי אש ופיקוד העורף, שהלכו אפילו מכות שם ברחוב, אנחנו הפרדנו. לרמן, האבא של שמוליק ואני עמדנו להפריד ביניהם. לא חשוב, זה סיפור צדדי. אבל הנקודה היא שהאווירה מסביב היתה מעבר לכל פגיעה וכדומה. אם ננתח את הפגיעות והפגיעה של הטיל וכדומה, לא קטסטרופה כזאת. אבל פסיכולוגית זה היה דבר בלתי רגיל. תודה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> אלי, בבקשה.

<u>מר אלי מוסרי:</u> אני מבקש להתייחס, סליחה, גם אני קצת לא הכי במיטבי, אז א', אדוני ראש העיר, שתרגיש טוב ותהיה בריא. כמו שאני אמרתי תמיד, חבר מועצה מהאופוזיציה צריך לשבח את הראוי לשבח ולבקר את הראוי לבקר, ועכשיו התור של השבחים. אז אני רוצה לשבח אותך על המצגת. היתה לי זכות במשרד השיכון כשעבדתי להיות שותף ב-מל"ח, משק לשעת חירום בין משרדי, ואני חושב שהמצגות שהציגו, המצגת שלך לא נופלת מהמצגות שם, גם אם זה נהריה. אז זה בסדר. אין בעיה.

אני רוצה להחזיר את עצמנו לשנת 1991, למלחמת המפרץ, שהיתה פה, כמו שאמר איצ'ה בצדק על הנטישה, והיתה תוכנית של ראש העיר דאז, צבי בר, לקחת יער ליד ירושלים,

<u>מר דני גולדשטיין:</u> קרית גת.

<u>מר אלי מוסרי:</u> קרית גת, סליחה.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> מה זה תוכנית? התוכנית קיימת. קרית מלאכי.

מר אדם קניגסברגר: בדרום.

מר אלי מוסרי: בדרום. קרית גת. פעם אמרו ירושלים משום מה, אבל לא חשוב. או קיי. ולקחת לשם, עם מכוניות לנסוע בטור אין סופי לכיוון זה. אני לא יודע אם זה עדיין קיים. במצגת לא הראית את זה, אז אני לא יודע אם זה עדיין קיים.

מר שמעון שומרוני: לא.

מר אלי מוסרי: זה לא קיים. אז אני לא יודע אם זה נכון את זה לעשות, אבל מחייב דיון, אולי כן – אולי לא, אני לא יודע. מה שכן, בתשריטים של המגה פיגועים, לפי דעתי, הבעיה הכי גדולה תהיה הפאניקה. זאת אומרת, מעבר לפצועים ולחללים ולהריסות, שם המשחק זה פאניקה. אם אנחנו נזכור את מה שהתחיל איצ'ה, מלחמת המפרץ, בסך הכול פגעו ברמת-גן 3 סקאדים באופן מהותי, ואחד זה פטריוט שהיה ביהודה הנשיא, ברחוב יונה, חצי עיר נטשה את העיר, חצי תושבים נטשו את העיר. נשארו פה בעיקר המבוגרים וכל מיני כאלה שלא היתה להם ברירה ונשארו פה.

מר דני גולדשטיין: כולל חברי מועצה וסגן ראש עיר.

מר אלי מוסרי: היה פטריוט בעוזיאל – זה אחד. אבא הלל זה שתיים.

מר דני גולדשטיין: ברמת חן היה הרוג גם.

עו"ד דוד מנחם: בחיבת ציון נהרס בניין. בבית ספר אביגור – כנ"ל, זה היה לידינו.

מר אלי מוסרי: לא, אביגור זה משהו אחר.

עו"ד דוד מנחם: נפל שם של המנוע. באבא הלל גם כן.

מר אלי מוסרי: נפלו ברמת-גן 3 סקאדים.

עו"ד דוד מנחם: אז אני אומר לך שלא, יותר. כרגע אמרתי לך 5.

מר אריה מזרחי: חברי"ה, יש סקאדים שהתפצלו לשני מקומות והיו רסיסים.

מר אלי מוסרי: אין בעיה. אם יתברר שנפל עוד סקאד אחד, דוד, אני איתך. בסדר? יאללה.

עו"ד דוד מנחם: הייתי מעדיף שתהיה צודק.

מר אריה מזרחי: תוסיף אותו למניין.

מר אלי מוסרי: לא, לא. היו 3 והיה אחד פטריוט. אבל לא משנה. מה שאני רוצה לסיים רק בדברים,

מר אדם קניגסברגר: צדק צדק תרדוף.

מר אלי מוסרי: התשריטים של המגה פיגועים, אני הייתי מציע, שמעון, ברשותך, לתת דגש יותר על ההיבט הפסיכולוגי, במקביל לטיפול בנפגעים. כיוון אני מאד חושש ואנחנו זוכרים יפה מאד את התקופה של המסכות אב"כ, עם החדרים ששמו סמרטוטים, עם אקונומיקה וכל זה, הפאניקה. זה שם המשחק ועל זה צריך לתת את הדגש. וחוץ מזה – מצגת מצוינת ויישר כוח.

<u>מר ישראל זינגר:</u> מכיוון שהזכירו את שנת 1991, אני רוצה לבקש את משה, שבעצם ניהל, כדי לשים קצת סדר, את המטה שהוקם בצפון בעקבות מה שהיה באבא הלל, רק לעשות סדר, מה קרה מתוך זה שלא היתה תורת לחימה ובעצם זה תפס את כולנו בהפתעה ובפאניקה. בבקשה.

<u>מר משה בודאגה:</u> במלחמת המפרץ הראשונה לא היה שום תכנון. אני זוכר את הלילה הראשון, שהתארגנו בשנקר והקמנו שם את המטה, התחלנו מכלום, ובסופו של דבר הגענו למצב שגם נתנו סיוע לסביון שנפל שם גם טיל. סה"כ הקמנו במטה שם, במוקד, עירייה קטנה. זאת אומרת, נתנו שם שירותים בכל התחומים, ולמעשה מזה למדנו את הלקחים. וחלק מהלקחים האלה יושמו בתוכנית הזו שהוצגה על ידי מנהל אגף הביטחון. והפעם שמנו את הדגש על אותם נושאים שהיו יותר חלשים בתקופה ההיא. לדוגמא, כל הטיפול הפסיכולוגי וכל יידוע הציבור, שלא היה בתקופה ההיא, היום הוא הרבה יותר חזק, יותר מסודר, ויש לנו מסרים מסודרים ומוכנים ואנחנו מתרגלים את זה כל הזמן. כך שכל העירייה היום ערוכה ומוכנה. אז בחרנו את האנשים, לא ידענו מי מוכן, מי לא מוכן. אני זוכר ש-50% מהאנשים שהיו אצלי במטה הוחלפו, כי התושבים היו צריכים לטפל בחלק מהם. ולכן, היום המצב הוא שונה לגמרי. למדנו, הפקנו את הלקחים, אנשים ערוכים ומוכנים, גם מבחינה פסיכולוגית, ועושים את העבודה. ולהערכתי, אם יקרה משהו, אנחנו ערוכים ומוכנים. כמובן, עם כל המגבלות שיש לנו כרגע וצריך להשלים אותן.

<u>מר מוקי אברמוביץ:</u> ואין כמו המצגת הזאת, ישראל, אין כמו המצגת הזאת והעשייה שנגזרת ממנה להציג כמה היה חשוב להקים את אגף הביטחון.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> אין ספק. אני החזקתי את תיק הביטחון הרבה שנים ואני אומר שכל הזמן טענתי שיש, להבדיל מבודאגה שהוא מדבר על יעילות והקמת המון אגפים, זה אגף שבאמת היו צריכים להקים, להבדיל מאגף נכסים או עוד אגפים שאומרים על להתייעל. אני מברך על הנעשה. הייתי הרבה שנים שם, 6 שנים. לא השתנו המון דברים בתורה וגם ברמה

הלאומית אנחנו מוצאים שינויים – אם זה הקמת רח"ל, פיקוד העורף – דברים שלא היו קיימים ב-1991. זה גם מביא לשינוי וללמידת לקחים ואנחנו נצמדים גם אליהם, שהם בעלי הניסיון, הם אלה שנסעו לעולם כולו לחלץ אנשים מרעידות אדמה. אני חושב שבעיקר מה שאנחנו צריכים לעשות, זה גם להיצמד אליהם וללמוד מהלקחים שלהם.

נושא המתנדבים הוא גיד אכילס של הנושא. קשה מאד. עשינו כל מאמץ ולא נשכח שרפי היה פה והיה יו"ר של צוות והוא ניסה לגייס אנשים, הצליח לגייס אנשים. השאלה הכי גדולה זה – מה יקרה עם המתנדבים האלה, אם הם בכלל יופיעו. זו השאלה כאילו. כי אנחנו יכולים לגייס ולגייס ולהביא לתרגילים, וביום הדין הם לא יהיו פה. זו שאלה. בגלל זה אני אומר שכמות המתנדבים צריכה להיות בערך פי 3, פי 4 מהצורך עצמו, כי ביום הדין סביר להניח שפחות מרבע מהם יגיעו. אז אני ששם אנחנו צריכים להקדיש את עיקר המאמץ. ובגלל זה, כשדיברו על התקן הזה, אני לא יודע מי הולך לאייש את התקן הזה ומה הניסיון שלו, אם הוא כבר גויס, אדם, או לא, אבל אני חושב שיש להקדיש לזה המון המון חשיבה, את מי הולכים לגייס לתפקיד, למטרה הזאת.

<u>מר ישראל זינגר:</u> תודה. מנחם, בבקשה.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> את הדברים שלי, אחרי הדברים של משה, אז למעשה אני מבין שמספר נקודות שכתבתי לעצמי תוך כדי אולי יהיו מיותרות, אבל להדגיש.

גם אני, כמו דני, בקדנציה הראשונה שלי הייתי ב-מל"ח 5 שנים. הסתכלתי על תרשים הזרימה שהיה פה, שיש את עזרא מתחתיו, סרוסי ועדי אלוני, כתבתי את זה מהזיכרון כי לא עשיתי את זה בו זמני. אז ראשית, שומרוני, שוב, למרות שמשה אמר שכבר ערכתם את הדברים שאצלך בהתאם לדברים שבודאגה אמר, אבל אני חושב שיש צורך יותר להוסיף אנשים שיהיו בהיררכיות באותה רמה של היררכיה, יותר ענפים בתרשים הזרימה ולא שניים, או אחד שניים. זה למטה. למה אני אומר? כי גם בלמעלה צריך שיהיו יותר. אני רק אומר דברים למחשבה, כי נראה לי שבדברים שאתם מדברים, רעידת אדמה 7.5 בסולם ריכטר, או מתקפת טילים, אני חושב שעם כל הכבוד, 2 זה לא מספיק. ככה אני חושב. אתם כאנשי צבא, גם משה, גם שומרוני, לפעמים כשיש לחץ, אמרתם שלעיתים החלפתם 50

אנשים שהיה צריך להחליף אותם מתוך אלה שהיו אמורים לעזור שהלכתם לעזור להם בעצמם. אז בלי לפגוע חלילה בערכו של אף אחד, אני חושב שהנקודה הזאת, צריך שיהיו מספר אנשים גם בהיררכיות הגבוהות, שלעיתים, גם אם אחד יש לו איזו שהיא בעיה בהיררכיה גבוהה, תהיה לו איזו שהיא מקבילה שתוכל גם לתת מענה בהיררכיה שלו ולאו דווקא בגזרה כשאותו אדם היה צריך לעשות. זה דבר אחד.

דבר שני – שוב, אני אומר את הדברים לאו דווקא ספציפית לגבי אנשים מסוימים, אבל אני מנסה לדמיין את עצמי, ופה אני לא בא לחלק ציונים וגם לא בא להמעיט מערכם של אנשים. בזמנו היה ראש העיר צבי בר, היה משה בודאגה, היו את האנשים. אז אתה אומר, משה, שמיד הפכתם כמו איזה שהוא חמ"ל, איזו שהיא עירייה קטנה במקום מסוים, רפי פיליפסון. אני אומר פתוח, כשאני מסתכל על זה, זה אנשי צבא. כלומר, אמנם הייתם בפונקציות אזרחיות, אבל היה לכם ניסיון מהשטח גדול. כי אני אמרתי למשל במצגת שכזאת, האם לא צריך לשלב, ולבקש אפילו גם מהצבא וגם מהמשטרה, שבתוך החמ"ל של עיריית רמת גן, מלכתחילה יהיו,

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> יש.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> אני גם הייתי ב-מל"ח, אדם, אני יודע שנמצאים איתם אנשים. שיהיו אנשים מראש מהצבא ומהמשטרה, שיעזרו ויתנו כתף לגורמים העירוניים. כי עם כל הכבוד לגורמים העירוניים, אנחנו לא באיזה שהוא בית ספר שעכשיו יש את המנהל ויש את סגן המנהל ועוד סגן מנהל ועוד מורה לחינוך גופני וכו'. אלה דברים שבאים באינטנסיביות. ואני שוב מנסה לומר, 7.5 סולם ריכטר, למרות שאמרו שזה לא יכול להיות אף פעם והתחילו לדבר אם זה מוגזם, מה שאדם אמר מוגזם, אני שמח שמתכננים למוגזם, שכשזה יהיה פחות זה יהיה יותר טוב. זו הגישה הנכונה בעיני ולטעמי. זה בנושא הזה.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> אנחנו נתפלל שזה לא יקרה.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> בעזרת השם. נכון. 'אם השם לא ישמר עיר שוא שקד שומר'. ככה אומרים. עובדה שצה"ל במלחמת המפרץ לא עשה כלום.

לא עשה כלום. אבל הוא עזר. בלי צה"ל, בלי כולם. כי זו המציאות האמיתית. ... בערב הסעודית מה הוא עשה.

עוד דבר, לגבי הנושא של ההסברים. אני חושב שכל הנושא הזה של להתכונן, זה להתכונן לא רק בנגזרת שלנו פה כרשות עם כל תרשים הזרימה שלנו, אלא אני חושב, צריך לטפטף, ואולי עושים את זה, אני לא יודע, כבר מעכשיו, באופן קבוע, שיטתי, סיסטמתי, לתת גם הסברים בעל פה בהרצאות, גם על ידי חוברות, להראות מה זה רעידת אדמה, לאנשים, לאזרחים, ביום יום. לא לחכות שיש איזה שהוא מצב שקורה חס ושלום ואז אנחנו נערכים ללכת ולתת להם איזה שהוא מענה. הדבר הזה של הלימוד שלהם מה יכול לקרות, זה כבר אני חושב מחזק פסיכולוגית ומוריד מההלם הפסיכולוגי כשזה קורה בפועל. כי כשזה קורה בפועל, הרבה תיאוריות והרבה תכנונים לא באים לידי ביטוי, גם אם רוצים.

גם לגבי המתנדבים, זה נכון. נדמה לי בישיבת המועצה, האחרונה אם אני לא טועה, אז דווקא אלי בלאלי אמר לגבי הנושא של המתנדבים, וזה היה מצוין. ואז מישהו אמר – למה צריך את זה? כאילו ספק, למיטב זיכרוני, לא משנה מי ולמה אמר את זה. אז א', זה דבר מבורך. אבל כמו שאמרו פה, צריך באמת שהמתנדבים יהיו גם כן, לחפש מתנדבים מכל הגילאים וככל שהאנשים הם כריזמטיים או בעלי תפקידים בעברם, אז חשוב לנסות גם להגיע אליהם.

מעבר למקום הפיזי שרוצים להעביר אנשים, אם רוצים, או לתת להם מחסה, ואמרת, שומרוני, שדווקא ליד האזורים המועדים לפורענות צריך לעשות מקום לאכלס, כי זה נכון, כי זה קרוב וכו', אז צריך לדאוג שם גם לפעילויות לילדים, גם לפעילויות למבוגרים, גם משחקים, גם רפואי, גם מבחינת העניינים לתת להם רוגע והרבה פעילויות שיסיחו את דעתם, כמה שאפשר, ממה שקורה, ותהיה להם אלטרנטיבה טובה.

והמצגת בסך הכול היא, אני אומר בסך הכול בלי להפחית, זה בסדר גמור. אבל שוב, צריך לראות איך את המצגת הזו מרחיבים ומותחים כמה שיותר. תודה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> תודה. אדוה ואביהוא.

<u>גב' אדוה פולק:</u> קודם כל, אני רוצה גם להצטרף לברכות

להקמת האגף הזה. אני חושבת שהיה חיוני. אני הייתי, הבית של הורי היה מהבתים שנפגעו ברמת חן במלחמת המפרץ. בזמן לא זמן הגיעו כוחות של העירייה בצורה מדהימה, אני כל פעם מזכירה ואומרת עוד פעם תודה לבודאגה, שמרו על הבתים, פינו אותנו לא לכפר המכביה, פינו אותנו למלון השרון. במלון השרון חיכו כבר באותו לילה צוותים של טיפול פסיכולוגי, של יועצים, של כלים לצחצוח שיניים, בגדים. זה היה מדהים מדהים מדהים. ההיערכות היתה מופתית. אנחנו היינו עם 3 בתים שנפגעו למשפחה ועוד היינו בהלם, והטיפול מבחינה מקצועית ומבחינת עטיפה, לא היה את זה לא לנפגעים של תל-אביב ולא שום עיר אחרת. רמת גן באמת היתה ברמה מאד גבוהה. ואני אומרת, אם זה הבסיס שהיה ב-91, היום כשיש לנו גם אגף ביטחון וגם אגף קשרי קהילה, שהוא אגף מאד מהותי בהרגעת פאניקה ובמידוע מראש כבר בימי שלום ושלווה על הדברים, אני חושבת שאנחנו בעמדה הרבה יותר מתקדמת לדברים האלה.

ניסיון נוסף היה לנו בצוק איתן. צוק איתן, אני יודעת שאנחנו ברמת חן התארגנו עם מתנדבים וגם ביקרנו במקלטים וגם טיפלנו באותם שומרים שהופקדו על המקלטים, ודאגנו שהתושבים יבשלו להם ויכינו להם ויציירו להם. וכאילו הקהילה עטפה את המתנדבים האלה שהגיעו למקלטים. אני חושבת שמאד חשוב לבנות בשלב הזה רשת, ממש networking של מתנדבים, חשוב לגבש אותם, חשוב לצייד אותם בכלים, חשוב כבר עכשיו להכין את האוכלוסייה, כי באמת סוף מעשה במחשבה תחילה. אני חושבת שזה עוד אחד מהדברים שהמנהיגות שלנו, קואליציה ואופוזיציה, עומדת למבחן. ואנחנו צריכים להיות דגל ואנחנו צריכים להיות שחקנים מאד משמעותיים בהתמודדות במצבי חירום כאלה. ותתייחסו אלינו ותשבצו אותנו ותעסיקו אותנו במצבים האלה, כי זה מצבים שהמנהיגות שלנו נמדדת. ואני חושבת שצריך להיות לנו תפקיד מאד מובנה ומאד ברור, ואני מקווה שאנחנו נברח כמה שפחות, כי זה די מפחיד.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> מרעידת אדמה אי אפשר לברוח.

<u>מר אביהוא בן משה:</u> טוב, אני רוצה לדבר על 3 עניינים. גם פה יש את התסמין הזה שהמדינה, שהשלטון המרכזי שוב מטיל את כל יהבו על הרשות המקומית. וסתם מעניין אותי לשמוע או להבין או לדעת, האם המדינה לוקחת אחריות גם בחלקים האלה בתקופת החירום, או שוב היא

מפילה את זה על הרשות המקומית שהיא תשבור את הראש. שולחים איזה שהוא נציג של פיקוד העורף, שהוא מלמעלה מסתכל, וכל השאר הרשות המקומית היא זו שאמורה לבצע. זאת שאלה ראשונה.

עניין שני שאני מתייחס למה שאמר אדם, בתור מי שהיה גם כן חבר ועדת מל״ח בקדנציה הקודמת,

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> אבל הם לא מופיעים חברי הוועדה.

<u>מר אביהוא בן משה:</u> שניה, אני בדיוק רוצה לומר על זה משהו. בדיוק על זה אני רוצה להתייחס.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> או קיי. סליחה.

<u>מר אביהוא בן משה:</u> מעבר להיותו של ראש העיר כיו״ר הוועדה, כל יתר חברי המועצה שנמצאים בתוך הוועדה הזאת מיותרים לחלוטין, מיותרים לחלוטין, מיותרים לחלוטין. אין להם שום, אני אומר את זה פה קבל עם ופרוטוקול של מליאת מועצת העיר, אין להם שום תפקיד. בכל שנות כהונתי כחבר ועדה, הגעתי לשם, ישבתי לי אי שם בין הכיסאות, מצאתי לי איזה שהוא מקום צדדי כדי לשבת, ומי שניהל את הכול, ובצדק, זה ראש העיר, שהוא בעצם יו״ר מל״ח, יחד עם פיקוד העורף, ולצידו כל אנשי המקצוע. מה אני יכול לתרום באמירה שלי שאני לא איש מקצוע בתוך הוועדה הזאת? זאת ועדה לטעמי שצריכה להיות מזוקקת רק באנשי מקצוע, אנשי צבא וכמובן מי שעומד בראשה זה ראש העיר. וכל השאר, באמת, זה יפה להגיד חברי מועצה לא מגיעים, מיותר. 5 שנים הייתי שם, לא ראיתי בזה שום ערך. לכן, אני לא כל כך מבין את ההתקפה שאף חבר מועצה לא מגיע, כי מיותר. אני מגיע לוועדות שהן רלוונטיות ואני משמעותי בהן ויש לי מה לומר. בוועדות מהסוג הזה, לטעמי לאף חבר מועצה אין מה לומר, אלא רק להקשיב. וגם, בבוא העת, שלא תקרה אותה עת קשה, גם כן הוא יהיה כמאזין ולא כמבצע.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> זו אמירה של מבקר העיר ולא שלי.

מר אביהוא בן משה: בסדר. אז אני אומר את אמירתי כלפי מבקר העירייה וכלפי יו"ר ועדת הביקורת.

מר אדם קניגסברגר: רגע, רגע, סליחה, שניה, ואני רוצה להגיד לך עוד משפט אחד – לפניך דיברה אדוה בנושא הזה.

מר אביהוא בן משה: זו תחושתי הסובייקטיבית.

מר אדם קניגסברגר: אדוה דיברה בנושא הזה והיא אמרה שהיא מבקשת שאנחנו נהיה. איך אנחנו נהיה אם אנחנו לא יודעים כלום? תשב בישיבה, תלמד את החומר ותדע.

מר אביהוא בן משה: אני לא אלמד את החומר, כי זה לא עניין,

מר אדם קניגסברגר: כמו בישיבות אחרות.

מר אביהוא בן משה: חברים, זו לא ישיבה של שעתיים. יש פה אנשי מקצוע שבונים פה, ראיתם פה את הבנייה ששומרוני כרגע הציג, זו בנייה של אנשי מקצוע, את כל המערך הלוגיסטי וכל העניין של המתנדבים ואנשי המקצוע. קטונתי, מצטער, קטונתי.

מר אדם קניגסברגר: כל דבר אפשר ללמוד אם רוצים.

מר אביהוא בן משה: בסדר. זו סתם התפלמסות שאני לא נכנס בכלל לתוך הויכוח הזה.

מר אדם קניגסברגר: או קיי.

<u>מר אביהוא בן משה:</u> דבר שלישי ואחרון, שלטעמי הוא הערה מהותית ומשמעותית. אני פחות רוצה להתייחס לעניין של רעידות אדמה. אני כן רוצה להתייחס לנושא של מקלטים.

ישנן שכונות בעיר שאין להן מקלטים בכלל. א', אני רוצה לדעת האם נעשתה סקירה של אגף הביטחון, במיוחד מחלקת חירום, בכל אותם מקומות, שכונות, שאין בהם מקלטים וגם אין ממ"דים. לדוגמא, שכונת גבעת גאולה, שכונה שקיימת, למי שלא יודע, מ-1948, בין רמת חן לבין רמת השקמה, למשל, זאת שכונה שאין ממ"דים בתוך הבתים כי הם בתים ישנים, כרגע יש תהליך של תב"ע לכל השכונה עצמה. שם, בבוא העת, אם תהיה אזעקה ויצטרכו להיכנס ל-ממ"דים או למקלטים, אין להם. איזו תשובה אנחנו נותנים לתושבים שגרים בשכונות שכמובן היתה אולי סקירה של אנשי החירום במענה לאותם תושבים. ובאותו עניין, אני אגב בעד שימוש במקלטים על ידי תושבים, על ידי אזרחים. אני חושב שהשימוש במקלטים עצמם עושה טוב, כי זה משמיש אותם ובעצם מכין אותם בבוא העת. כדאי לתת התייחסות, שומרוני, לכל מה שקשור למקלטים, שבהם מתבצעת פעילות חריגה מה שנקרא, כמו למשל בית ספר. כי לדוגמא, במבצע האחרון, אני כבר לא זוכר, אני הייתי בכולם בצבא, אבל קיבלתי תלונות מהתושבים שלא פותחים את המקלט, כי במקלט הזה יש מועדון נוער, במקלט הזה יש מחשבים, המקלט הזה הוא של בית ספר עם חדר משאבים. זאת אומרת, צריכה להיות היערכות,

<u>מר דני גולדשטיין:</u> אבל תראה, אביהוא, כמה,

<u>מר אביהוא בן משה:</u> שניה, אני שואל, אני לא קובע עובדות, אני שואל.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> לא, אני אומר, כמה אתה סותר את עצמך. אתה מביע את דעתך עכשיו פה, כמו שיכולת להביע בוועדה עצמה. ואתה אומר שאין לנו מקום בוועדה.

מר אביהוא בן משה: הלוואי והיו על זה מדברים בוועדות. לא מדברים על זה.

מר דני גולדשטיין: ועוד איך שכן.

מר אביהוא בן משה: לא מדברים על זה. והשאלה היא – איך אתם נערכים למבצע הבא שלא יהיה, ולמלחמה הבאה שלא תבוא עלינו, בעניין הזה של מקלטים שהם בשימוש שלא מאפשר פתיחה מיידית ברגע שיש את הצפירות ואת האזעקות. תודה.

מר ישראל זינגר: טוב. אני רוצה גם לומר כמה מילים לפני שאתה עונה.

קודם כל, הרשות, מבחינת המדינה, הרשות וראש העיר שהוא המפקד בחירום, הרשות היא הכתובת הראשונה ולרוב היחידה. זאת אומרת, אם התושבים צריכים לצפות למשהו, זה קודם כל מהרשות. נכון, הצבא, פיקוד העורף, משטרה, כב"א, אבל בשלב ראשון ואולי יותר משלב ראשון – הרשות היא הכתובת. מכאן נגזר גם העניין שהוזכר פה, הפסיכולוגי או הרוגע, הנושא של המורל של התושבים בהחלט תלוי בהסברים שנותנת הרשות. פה אני רוצה, בגלל שהתעורר פה ויכוח, שומרוני, אני רוצה לגבי נחיצות או אי נחיצות של להיעזר בחברי מועצה. העובדות הן כפי שהחברים ציינו. אני רוצה רק שתרשום לך לחשוב לדיון – האם ניתן הדבר, בהיות חברי המועצה לא בהכרח אנשי מקצוע, מלבד ראש העיר ועוד אחד או שניים שיש להם תפקידים מוגדרים בשולחן המרכזי וכך הלאה, האם ניתן למשל ליצור הסברה פנימית וחלוקה בין השכונות על ידי, בכל אופן חברי מועצה הם יכולים להביע דעת קהל, ויכול להיות שבמסגרת מבצע הרגעה יכולים לסייע לראש העיר או לאחרים.

דבר נוסף, לגבי בתי ספר, בלי להרחיב, המדד הלאומי, האם המדינה, האם העורף חזק או לא? אחד המדדים היה – האם יתקיימו לימודים או לא? זה תמיד היה כך. ולכן ההחלטה לקיים לימודים או לא, היא לא רק החלטה, הרי יש סכנה ויש תמיד פנים לכאן ולכאן, וזה סיכון. אבל המדינה, נכון שהשאירה גם אופציות, ואולי שומרוני יסביר מדוע, מתי המדינה מחליטה לגבי הפסקה או קיום לימודים, בעיקר הפסקה, ומתי היא נותנת לראש

הרשות, גם זה מקרים, מה זה מצב חירום או לא, שזה לא כולם יודעים. כי אז יתעוררו ויכוחים, ורצוי שנבחרי הציבור יידעו מה מחוץ לויכוח או מה החוק אומר. בעיה לא פשוטה.

לגבי מקלטים, גם כדאי להתייחס, אני רשמתי מהנקודות שאמרו, האם אנחנו, מהן דרכי ההסברה שלנו כשעדיין אנחנו בשגרה, לתושבים. חלק מהדברים אני כמובן יודע – האם יש כנסים? האם יש חוברות? האם יש דברים? כדי שההפתעה, מה שכולם ציינו, מי שהיה פעם או מי שלא היה במקרים כאלה, הפתעה, הפתעה לא טובה זה אחד הדברים שיכולים להעצים את הפאניקה ואת מה שקורה.

עוד מישהו רוצה להתייחס? בבקשה. ואחר כך שומרוני.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> בקשר לרעידות אדמה, הכוננות לא השתנתה במשך השנים. רעידת אדמה זה רעידת אדמה, האמצעים שלנו עכשיו הרבה הרבה יותר מתקדמים. אבל לגבי מצב חרום כנגד טילים, צריך לשכוח את 91. 91 זה כבר כמעט 30 שנה. ללמוד מלקח שהיה ב-91, לדעתי זה לא רלוונטי. היום אנחנו נמצאים, אם חלילה יקרה, אנחנו נמצאים במערך לגמרי שונה, ולזה צריך להיערך. אני לא אפרט, כי יש פה אנשי מקצוע שיודעים ודאי יותר טוב מה הסכנות שקיימות היום ולהן צריך להיערך.

הערה אחת לגבי בתי ספר שאתה אמרת, במקרה של רעידת אדמה גם בתי הספר לא מוגנים. כלומר, הייתי אומר, היות שלא הושקע במשך השנים כסף בחיזוק בתי ספר, אם קיימת רעידת אדמה הם חלק מהסיכון של העיר, התלמידים מסתכנים בכך, והייתי אומר שאחד התפקידים של רשות עירונית זה לבדוק לא פעם, אלא מדי כמה שנים, את החיזוק של המבנים שבהם שוהים ילדים. כי שם יש ריכוז גדול. ורעידת אדמה היא לא באה בהכנה שאתה יכול להתכונן. במצב חירום, אתה צודק, רוב התלמידים לא יהיו בבתי הספר, אלא אם תהיה החלטה אחרת. וגם אז, אם ראש העיר יחליט על לימודים, לא בהכרח שכולם יבואו. אני מדבר על מצב של רעידת אדמה, שהוא הפתעה גדולה לכולם, והפאניקה במוסדות חינוך ידועה וגדולה, וזה באמת תלוי מאד בתפקוד הנהלת בית הספר במקרים האלה. יש בתי ספר שנערכים יפה. ואני הייתי מקווה שתשומת הלב תינתן גם לחיזוק מבני גני הילדים ובתי הספר.

עו"ד דוד מנחם: רק משפט אחד לגבי הנחיצות. כחבר ועדת מל"ח בקדנציה הראשונה שלי, אני חושב שמה שדני אמר, אני מסכים איתו. יש צורך בחברי מועצה ולו גם בשל השותפות הציבורית של הרשות מעבר לזה שראש עיר כראש עיר הוא פונקציה שיותר אחראית. צריך שיהיו חברי מועצה. אמנם לא כולם סגני אלופים בצה"ל לשעבר, אבל, אני אומר את זה בכוונה בציניות, אבל בכל זאת, לעיתים, כאשר יש גורם ולו גם מהשטח שמסתכל ומתבונן, אז הוא יכול, גם בעצה או בתבונה, להביע את דעתו, להביע את עמדתו, לדעת מה קורה. וציבורית, כאיש פוליטי, שנמצא במועצה, להביע את דעתו גם בתוך הוועדה וגם מחוצה לה. כאשר הוא יוצא החוצה, אחרי שהוא שומע את מה שהוא שומע, אז הוא יכול לתת את הפיד-בק כלפי חוץ. ואז לעיתים יש אופציות, לפעמים גם יש התלבטויות – דרך א', דרך ב', דרך ג'. אז בתור חבר מועצה הוא גם יכול ללכת ולהעלות את הנושא הספציפי או ההתלבטות גם כן במסגרת המועצה או במסגרת החברה שהוא נמצא בה ומשם להביא, מהוועדה לשטח שלנו, ומהשטח, הן של המועצה והן של התושבים, לתוך הוועדה. ואני חושב שכן יש צורך בחברי ועדה, גם אם יוצא שמתוך שעתיים יושבים 5 דקות.

מר ישראל זינגר: חברי מועצה התכוונת, חברי מועצה.

עו"ד דוד מנחם: כן, חברי מועצה, על חברי מועצה אני מדבר.

מר ישראל זינגר: תודה רבה.

מר דני גולדשטיין: זאת ועדה סטטוטורית, שהרכב הוועדה,

מר אביהוא בן משה: ברור. ברור.

עו"ד דוד מנחם: ברור. ברור.

מר אביהוא בן משה: אתה יודע שהוועדה לאיכות הסביבה היא ועדה

סטטוטורית, ועד היום, במשך כל כהונתי כיו"ר הוועדה, אף חבר מועצה אחד לא הגיע.

מר דני גולדשטיין: רע מאד. רע מאד.

מר אביהוא בן משה: אז אל תדברו איתי פה שלא מגיעים לוועדות, ועדה חשובה, ועדה מדהימה.

מר דני גולדשטיין: רע מאד.

מר אביהוא בן משה: אף אחד לא מגיע לשום ועדה. מה אתם מקשקשים? לא ב-שפ"ע, לא באיכות הסביבה, בשום ועדה. לא אופוזיציה, לא קואליציה.

מר דני גולדשטיין: אביהוא, בקדנציה הקודמת הגיעו.

מר אביהוא בן משה: חשוב, הוגנות, חשיבה, שטח – 'קשקוש בלבוש', אף אחד לא מגיע לאף ועדה.

מר דני גולדשטיין: רע מאד שלא מגיעים. רע מאד.

עו"ד דוד מנחם: דני, לא צריך לראות את הדברים, אביהוא, לא צריך לראות את הדברים אישית. קודם כל צריך לדעת אם יש צורך,

מר אביהוא בן משה: שום אישית. שום אישית. אני יו"ר של ועדות שאף חבר ועדה לא מגיע.

עו"ד דוד מנחם: שמעתי, שמעתי, שניה. קודם כל, השאלה היא,

מר אביהוא בן משה: והוועדות ב-6 בערב. ב-6, לא ב-7 בבוקר ולא ב-8. אף פעם שום חבר ועדה מחברי המועצה לא הגיע. אף פעם. וגם בקדנציות אחרות, גם אז אולי עושה טובה חבר ועדה אחד שמגיע.

מר אדם קניגסברגר: חבל שמבקר העיר לא נמצא.

גב' אדוה פולק: אנחנו סטינו מהנושא.

עו"ד דוד מנחם: אבל התחלתי, רציתי לענות לו שניה משהו.

גב' אדוה פולק: סליחה, הלו, הלו,

עו"ד דוד מנחם: אבל הייתי בתשובה לענות לו שניה.

גב' אדוה פולק: דוד, זה לא משנה. הוא אמר את דעתו, זאת עמדתו, הלאה.

עו"ד דוד מנחם: לא, אבל הוא אמר נקודה חשובה מאד, סליחה,

גב' אדוה פולק: זה לא רלוונטי. זה לא הדיון עכשיו.

עו"ד דוד מנחם: בשונה מכם, גם אם אני חולק על אביהוא, אני רוצה להסביר לך. אני יודע להעריך, אני יודע גם אם היא הפוכה משלי, הוא אמר נקודה מאד חשובה – האם חברי ועדה נחוצים או לא נחוצים? זה שאני חולק עליו, זה לא אומר שעכשיו הוא אמר בעיני משהו שהוא לא לנכון. תתעלו, תלמדו להעריך גם משהו שהוא הפוך ממך. עכשיו, אביהוא דיבר,

גב' אדוה פולק: סליחה, סליחה, סליחה,

עו"ד דוד מנחם: תני לי משפט אחרון.

גב' אדוה פולק: לא, אבל זה דיון בפני עצמו, הוא לא רלוונטי כרגע.

עו"ד דוד מנחם: אבל כרגע שומרוני צריך לענות על זה.

גב' אדוה פולק: לא, שומרוני יענה, זה לא רלוונטי. מה פתאום, זו החלטה של שומרוני?

עו"ד דוד מנחם: אולי לא הקשבת, לא רק אביהוא אמר את זה, אפילו ראש העיר מצא לנכון לכתוב לו את ההערה של אביהוא והוא ביקש משומרוני, למי שלא הקשיב, לענות. אני לא אומר חשוב ולא חשוב,

גב' אדוה פולק: בסדר, זה לא רלוונטי.

עו"ד דוד מנחם: זה שלא באים, אני אומר לך, אביהוא,

גב' אדוה פולק: חמור מאד.

עו"ד דוד מנחם: זה חמור מאד.

מר אביהוא בן משה: אני לא לוקח את זה באופן אישי.

עו"ד דוד מנחם: לא, לא הבנת.

מר אביהוא בן משה: לא לוקח באופן אישי.

גב' אדוה פולק: דוד, די, די, די.

עו"ד דוד מנחם: לא, אבל זה שלא באו זה לא אומר שזה לא חשוב.

מר אריה מזרחי: תכבד את יושבת הראש.

גב' אדוה פולק: סליחה, אדם, בבקשה.

מר אדם קניגסברגר: אני לא רוצה להיכנס לויכוח הזה.

גב' אדוה פולק: לא, ממש לא.

מר אדם קניגסברגר: אני פשוט רציתי להעיר לאביהוא. אביהוא, אחת הוועדות שדווקא לא מתקיימות לפי החוק היא ועדת איכות הסביבה. המבקר יגיע, תשאל אותו. מספר הפגישות באיכות הסביבה הוא קטן, מתחת למינימום הנדרש. אבל, אם חברים לא מגיעים, זה תלוי במנהיגות. אם אתה רוצה, סליחה, עזוב אותך, ראש עיר חייב לדאוג שחברי המועצה יגיעו. זו המנהיגות שלו, זה התפקיד שלו.

גב' אדוה פולק: אנחנו סטינו מהנושא שהוא נושא ביטחון.

מר אדם קניגסברגר: ואם חבר מועצה לא מגיע,

גב' אדוה פולק: אדם, זה לא רלוונטי כרגע, אני מצטערת.

בסדר, אז הוא פתח איזה שהוא נושא, זה לא רלוונטי.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אתם נבחרתם נבחרי ציבור, גם קואליציה, גם אופוזיציה. זה לא קשור למנהיגות.

מר אדם קניגסברגר: אביבית, אני מגיע לכל הישיבות ואת לא יכולה להגיד,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: כולנו כאן מבחירה. מי שלא רוצה לבוא לישיבות – בעיה שלו.

מר אדם קניגסברגר: יפה.

מר דני גולדשטיין: אביבית, בתקופות של צבי, הוא היה יו"ר מל"ח, היה חבר מועצה שלא הגיע,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: זה לא גנון. זה לא גנון. מי שלא רוצה לבוא – בעיה שלו.

מר דני גולדשטיין: כולם הגיעו. מה זה בעיה שלו? בעיה של העיר.

גב' אדוה פולק: שומרוני, אליך, סכם.

מר אביהוא בן משה: יש רק ועדה אחת שכולם מגיעים, אדם, ועדת בניין עיר.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: ומקפידים להגיע. זה בגלל המנהיגה.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> נכון. נכון מאד.

<u>עו"ד אביבית מאור נמרודי:</u> זה המנהיגות שם. מה יש לך להגיד?

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> והתומך במנהיגה.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> המנהיגות אמרתי ראש העיר. אבל תדעי לך, סליחה, הם לא יודעים פה, אבל אני נשאר עם שניים מכם בסוף כמעט כל ישיבה.

<u>עו"ד אביבית מאור נמרודי:</u> נכון. נכון.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> מי השניים?

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> אביבית ואיצ'ה, או מישהו נשאר אותה כדי לשמור שיהיה להם רוב.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> הבנתי.

<u>עו"ד אביבית מאור נמרודי:</u> לא, כדי שיהיה אפשר להעביר את זה. אפילו אותך אני משאירה. טוב, יאללה, די.

<u>גב' אדוה פולק:</u> שומרוני, בבקשה.

<u>מר שמעון שומרוני:</u> אני אתייחס לכל השאלות שהעליתם לפי חברי מועצה.

<u>גב' אדוה פולק:</u> סליחה, סליחה, סליחה, אריה רצה לדבר,

סליחה, רגע, סליחה.

<u>מר אריה מזרחי:</u> אני רציתי להעיר שני דברים: אחד זה לגבי בתים. אגב, אני גם סבלתי ב-91, עף לי כל הגג של הבית, וההרוג היחידי זה השכן שלי. אבל אני רוצה להתייחס,

<u>מר אביהוא בן משה:</u> בודאגה פינה אותך מהבית או שאותך הוא לא פינה?

<u>מר אריה מזרחי:</u> אני פיניתי את עצמי. שומרוני, לגבי התרחיש פה, הוא מתייחס ל-7.5 בסולם ריכטר, זה לא סולם יעקב מהחלון, זה ריכטר.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> כל הכבוד. יישר כוח שהסברת לי. צדיק.

<u>מר אריה מזרחי:</u> עכשיו נתייחס ברצינות. להערכתי, ברעידת אדמה של 4.5 בסולם ריכטר יש כמה בניינים ברמת שקמה שאני מכיר אותם ובעוד חלקים בעיר, שמתקפלים כמו מגדל קלפים. נשאלת השאלה – מה אנחנו כרשות אחראית, האם יש לנו איזה סקר של בניינים שהם מסוכנים, או שניתן להם מענה, או שצריך לתת להם מענה דחוף. אני למשל יודע מבדיקה הנדסית, שברמת שקמה שם, הבתים מ-52 עד 62, שקעו ב-40 ס"מ. וכל הקירות הם עם סדקים, וגרה שם אוכלוסיה חלשה מאד מבחינה סוציו-אקונומית שלא יכולים לעשות כלום. השאלה אם לא צריך את התערבות הרשות. חבל שראש העיר לא נמצא פה, אני גם לקחתי אותו לסיור שם.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> יש לאביבית. אביבית יודעת את זה.

<u>עו"ד אביבית מאור נמרודי:</u> אני יכולה לענות. לענות?

<u>מר אריה מזרחי:</u> אשמח אם נקבל תשובה. אני יודע, אביבית,

אני יודע שקיימת שם בקשה לפינוי בינוי.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: איזה רחוב?

מר אריה מזרחי: אחד העם.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אחד העם, או קיי.

מר אריה מזרחי: אחד העם, הבתים הרעועים האלה.

מר אביהוא בן משה: איזה מספר? זה רחוב ארוך מאד, אתה יודע.

מר אריה מזרחי: ציינתי בדיוק גם את המספרים.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: עברו ועדה כבר.

עו"ד דוד מנחם: זה היה בוועדה. אריה, בוועדה האחרונה זה היה או לפני שתיים.

מר אריה מזרחי: לא, הוועדה האחרונה היה במלכי צדק.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אני אענה לא לגופו של פרויקט אלא לגופו של עניין.

מר אריה מזרחי: אני שואל, אני מדבר על נושא של בתים שהם בסכנה. אם אנחנו כרשות,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: סכנת מבנים.

מר אריה מזרחי: מבחינת מבנים. אני נתתי סתם דוגמא של בתים שאני מכיר. אם יש איזו שהיא סקירה הנדסית לגבי מבנים שהם משמשים או מהווים סכנה מיידית, שגם ברעידת אדמה, בפחות מזה, ב-4, הם הופכים להיות למגדל קלפים שהתושבים שם זה יהיה מלכודת מוות. השאלה אם אנחנו כרשות לא צריכים להיות גם אחראים על זה ולבדוק מבחינה הנדסית ולהכריז על כל מיני בניינים כאלה שהם מסוכנים וצריך לטפל בהם בדחיפות. זו תהיה אחריות שלנו אני חושב.

מר שמעון שומרוני: אני אתן את הכול. אדם, לגבי הדוגמא שנתנו על נהריה, זו דוגמא של עיר שעושה את הדברים האלה מבחינת צוותי שכונות והם מצליחים מאד. מטובים אנחנו לומדים דוגמאות, ואת הדוגמא הזו אנחנו רוצים לאמץ לרמת-גן. אנחנו עדיין לא הגענו לרמה כזו, שיש לנו צוותים בשכונות, וזה בעצם בסיס ההחלטה.

לגבי רעידת האדמה – תוכנית – נכון שאי אפשר לצפות, יש דברים שיתקיימו ויש דברים שלא יתקיימו, אבל יש מה שנקרא תחזית. זו לא תחזית מזג אוויר אמנם, אבל אנשי המקצוע אמרו שאם יש X מבנים שהם מתחת לשנתון 1980 שהם לא בנויים לרעידות אדמה בעיר מסוימת, או שנים פחותות יותר, מקום המדינה, אז הצפי שתהיינה הריסות. רעידת אדמה 7 עד 7.5 היא לא במישור החוף, היא ב -

מר אדם קניגסברגר: כמו שאמרתי.

מר שמעון שומרוני: גם הצגתי, היא בים המלח, עם ההשפעה, שימו לב, של ירושלים, יהיה הרס תשתיות מלא. ככל שאתה מתרחק מירושלים, אתה מגיע לאזורים האלה ואז זה הרס מבנה.

מר אדם קניגסברגר: מותר לי לתקן משהו? מתוך למידה של הנושא, דווקא מקומות שבהם יש סלע מוצק כמו ירושלים, הסיכון יותר קטן מאשר במקומות כמו רמת-גן, שהיא בנויה על חול.

<u>מר שמעון שומרוני:</u> אני לא אתווכח איתך. מי שהכין את זה, זו ועדה בין משרדית עם אנשי מקצוע הטובים ביותר במדינת ישראל. אז אני לא יודע להגיד לך, אולי אתה יודע יותר טוב מהם, אבל זה נתונים שלהם.

<u>עו"ד דוד מנחם:</u> אז תמשיך, תמשיך.

<u>מר שמעון שומרוני:</u> ישיבת ועדה, אני אתייחס בהמשך. לגבי 1991 – אני מסכים במאת האחוזים עם האמירה שלך, אדם, כי מה שהיה ב-91 זה לא מה שיהיה במלחמה הבאה, בוודאות.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> נכון.

<u>מר שמעון שומרוני:</u> בוודאות. לא כמות הטילים, לא משקלם, לא איכותם, לא דיוקם.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> זה נכון.

<u>מר שמעון שומרוני:</u> רווח, שלא נמצא, לגבי מתנדבים – אנחנו עושים את הכול. בדקות אלה, כרגע, מכשירים עוד תלמידים. נזכיר שבשנת העבודה 2017 הכשרנו את כל תלמידי י' יחד עם אגף החינוך בנושא של חילוץ ומקימים כרגע עוד צוות, צוות רביעי שלנו, יחד עם כב"א, כך שאנחנו עושים את זה בכל בתי הספר עם נערים.

איצ'ה, הנושא של המשפחות אכן הוא בעייתית. אנחנו מכירים את זה. משפחה שאין לה פיתרון לילדים שלה, העובד לא יגיע לעבודה, העובדת לא תגיע לעבודה, ולכן אנחנו עושים את הנושא של שמרטפיות. קחו דוגמא את בית החולים – בית החולים, אם אני לא אפעל שם לפתוח שמרטפיות, לא יהיו לא רופאים ולא אחיות. ואני צריך גם, בית החולים הוא באחריותי.

בתי ספר – לא עבדו או לא יעבדו, כאוס – זו החלטה שגם ראש העיר ביקש אני אתייחס בהמשך, אז כשנגיע לנושאים שראש העיר ביקש אני אתייחס

לנושא של בתי ספר.

שום תוכנית לא עבדה, יש פערים בין תכנון לביצוע, מה שאמרת איצ'ה נכון, אבל חייבים לתכנן. כי אם אנחנו לא נעבוד מתוכנן, צריך להיות איזה בסיס לתוכנית. כל תוכנית היא בסיס לשינויים. אבל אם לא נעבוד על פי תוכניות, לא יהיה לנו על מה להתבסס.

אלי מוסרי – מלחמת המפרץ, הנטישה ויער קרית גת – לבוא ולהגיד להוציא את כל העיר מפה לקרית גת, זה בסדר. אנחנו לא רואים שאנחנו עוזבים את העיר.

<u>מר אביהוא בן משה:</u> אלי, זה מסוכן מה שאתה אומר, חוסר פטריוטיות.

<u>מר שמעון שומרוני:</u> אנחנו לא רואים שאנחנו עוזבים את העיר. בכל אופן, התוכנית הזו לא קיימת ואם נצטרך לקיים אותה, תוכנית דומה, זו תהיה החלטה בסופו של דבר של ועדת מל"ח.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> סליחה, הכיוון של הסיכון השתנה. אז מה פתאום שאנחנו נלך לדרום?

<u>מר שמעון שומרוני:</u> היבטים פסיכולוגיים – אני מסכים במאת האחוזים, הבעיה הפסיכולוגית היא משמעותית ואנחנו נערכים לזה.

לגבי, דני, קמפיין – אז הקמפיין כרגע נעשה, מי שעוקב בתקשורת וכרגע ברגעים אלה יצא ב-YNET גם כן קמפיין של מדינת ישראל על הנושא של רעידות אדמה, גם בטלביזיה, נושא של אם אתה מכין את עצמך, זה קמפיין משותף. הקמפיין הפנים עירוני ייכנס לרמת השכונות במסגרת הקמת הצוותים. תוך כדי היה דיבור על שותפויות, אז אני יכול לציין לטובה את כל הנציגים שלנו, שאנחנו שותפים ברמה הלאומית. מי שלא יודע, דני מאור, שהוא מנהל מחלקת חירום, היה שותף לשני ביצועים גדולים בעולם – אחד, רעידת האדמה באיטליה; והשני בהוואי. דני למוד ניסיון, גם בנושא פינויים. דני, לא כולם מכירים, אז אולי תקום שיראו אותך. למוד ניסיון. הוא מביא איתו דברם נוספים מהעולם.

הכנת כמות מתנדבים פי 2 או פי 3 ממה שצריך, זה התכנון. לגבי התקן, דני, אנחנו יוצאים במכרז, התנאים שלנו למכרז הם תנאים טובים מאד, אנחנו יודעים בדיוק מה אנחנו רוצים וניקח את האדם הטוב ביותר שיתאים לתפקיד הזה והוא זה שיגויס לעיר ויעשה את העבודה. הוא לא לבד, כמובן יש לו גם את דני, גם את גלי וגם אותי כמנהל אגף, והתשתית העירונית שלנו היא מספיק טובה להתמודד עם זה.

מנחם, שני מנהלים, אז אתה לא שמת לב, לכל מקום יש מנהל וסגן, מנהל וסגן. ראש העיר יש לו ממלא מקום. כל אחד מאיתנו יש לו סגן, גם לי יש סגן, אנחנו עדים לכך שאם יש בעיה, גם בתרגילים אנחנו מתרגלים שפתאום ראש העיר לא מגיע, בתרגיל הגדול שעשינו לאלי בלאלי, פצענו את אלי בלאלי, הגענו למצב שהחליפו את שני המנהלים והגענו לשלישי. אז לכל אחד מאיתנו, אם אתה תראה בתוכנית, יש לו גם מנהל, גם סגן, גם מחליף וכן הלאה. אז אבי סרוסי, ה-מ"מ שלו זה רמי נחום. עדי אלוני – מ"מ יוסי שושנה. עזרא נחום – מ"מ שלו אלי בלאלי. בכל מקום מופיע.

אנשי צבא, אנשי משטרה בחמ"ל העירוני יש. יש את ה-יכל"ר, 5 אנשי צבא שמלווים את ראש העיר ונציג משטרה. נציגי המשטרה מתחלפים, יש לנו שמות, זה שניים.

הכנת הסברים לביצוע מיום באופן שיטתי בהרצאות, קמפיינים וכן הלאה. אז אמרתי, קמפיינים ארציים התחילו. לגבי השכונות – אנחנו נבצע את זה.

אדוה, הפינוי והתנאים שונים מ-1991, בוודאות מה שהיה אז זה לא מה שיהיה היום. אם נפל טיל או שניים באיזה שהוא מקום והיו צריכים לפנות משפחה או שתיים ועשינו פינויים, במלחמה הנוכחית עשינו פינויים. פינינו חברה לבתי מלון ואנחנו מפנים גם בחיי השגרה, אבל כמות כזו של פינויים, לא תהיה לנו ברירה אלא לפתוח מרכזי פינוי שכונתיים, ויש לנו 21 כאלה, ושם אנחנו נצטרך לאכלס אותם.

רשת מתנדבים – את צודקת במאת האחוזים. זו התוכנית.

הרשות כדגל דוגמת מנהיגות – זה תפקיד מובנה וברור. אני אתייחס לנושאים האלה בנחיצות או אי נחיצות של חברי מועצה בוועדות כאלה או אחרות.

אביהוא, השלטון המרכזי מטיל את יהבו על הרשות – נכון. אני לא מצפה שראש הממשלה או מי מטעמו או אחרים יגיעו לעיר רמת גן וינהלו את העיר רמת גן. יש לנו ראש רשות וראש רשות יש מסביבו רשות שעושה את

הדברים האלה. הם עוזרים לנו בתחומים אחרים. אתה ציינת שהיית בוועדה במשרד התחבורה. יש לנו ועדות שלמות שעובדות מולנו על כל הצרכים שלנו. בכל מקרה, צה"ל ומשטרת ישראל ו-כב"א אחראים על הפינויים. אם הם יגיעו, אני לא יודע. מה טווח הזמן שהם יגיעו על כמות הרס עצומה כזו – אי אפשר לדעת. לכן אנחנו מכינים את עצמנו.

סוגיית ראש העיר ו-מ"מ, כל השאר מיותרים – אני אתייחס בהמשך.

מקלטים – ישנן שכונות בעיר שאין בהן מקלטים או ממ"דים – נכון מאד. הסקר שנעשה, סקר ארצי, מדובר על רמת גן עם 30%, כשאני התחלתי את העבודה שלי פה ב-1 ביולי 2014, 8 ביולי להזכיר התחילה המלחמה, היה פער של 30%. היום אנחנו עומדים על כמעט 25% חוסר במקלטים, ירדנו ב-5%, זה כתוצאה מהפינוי בינוי, תמ"א 38, אלה דברים שהתקדמו. יש 132 מקלטים עירוניים, הם משמשים אותנו כמה שיותר בשגרה, בכוונה אנחנו נותנים את זה. כי אם יש לנו תאגיד, עמותה, אומן שמחזיק מקלט כזה, המקלט הזה מתוחזק, הוא משקיע במזגנים,

<u>מר אביהוא בן משה:</u> נכון. מסכים עם זה.

<u>מר שמעון שומרוני:</u> אנחנו שומרים את זה. לבוא ולהגיד שיש תוכנית למקלטים נוספים, אין תוכנית למקלטים נוספים. זו סוגיה שלא לשולחן שלי, אלא זו אחת הסוגיות שיכולה לעלות בוועדת מל"ח לדוגמא.

<u>מר ישראל זינגר:</u> שומרוני, מכיוון שאף אחד לא שאל, בכל זאת נעשית פעולה שהיא יוצאת דופן, אולי בשני משפטים – מה עושים לגבי מקלטים בבתים פרטיים.

<u>מר שמעון שומרוני:</u> אני אציין. לקחנו תקן של פקח. יש 6,000 מקלטים פרטיים בעיר. מקלטים פרטיים זה אומר בבניין משותף או בבית פרטי. והמקלטים האלה נתפסים על ידי דייר בריון או על ידי חנות שסמוכה או דברים כאלה. יש לנו פקח שעבר כבר על כל המקלטים בעיר, מנהל רישום, נפגשים עם ועדי בתים, הוצאות צווי פינוי, פינוי, עוזרים יחד עם שפ"ע ומפנים מקלט שלם שמלא בזבל, והכול במוכנות למלחמה, ואנחנו

כבר מגיעים לסיבוב שני בנושא של מקלטים פרטיים.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> הוא עובר בערך 2,000 לשנה. 2,000 לשנה, זאת אומרת שתוך 3 שנים הוא,

<u>מר שמעון שומרוני:</u> הוא גמר ואנחנו חוזרים עכשיו.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> כן. או קיי.

<u>מר שמעון שומרוני:</u> אריה, בתים ברמת שקמה – אני לא חושב שפה זה המענה שלי. אני מאמין שמהנדסת העיר תתן את התשובה. אם זה מבנה מסוכן, מבנה מסוכן זה אומר שיוצא צו ואנשים מתפנים, לא יכולים לגור בו בכלל. סקר ארצי שהצגתי פה, מה שהצגתי לכם פה, זה בעצם מסקר ארצי שנעשה על פי שנתון, ולפי שנתון יש איזו סטטיסטיקה שאומרת שכך וכך מבנים ייפגעו לפי השנתונים שלהם.

<u>מר ישראל זינגר:</u> שומרוני, רק שניה, מכיוון שהוזכרה, כדי לא להשאיר משהו, אביבית בדקה, מה קורה לגבי, יש הרי בדיקה, תקן לגבי בית מסוכן. בבקשה.

<u>עו"ד אביבית מאור נמרודי:</u> שוב, אם תרצו תשובה יותר מפורטת אני כמובן אוכל לבקש, אבל יש כמובן באגף ההנדסה את המחלקה למבנים מסוכנים, שהם למעשה, כשהם מזהים מבנים מסוכנים הם מחויבים לתת התרעה לבניין. ורק אני אציין שברגע שבניין מקבל הנחיה או מקבל מכתב שהבניין הוא מסוכן, האחריות היא עליו. כלומר, הוא חייב לבוא ולדאוג לשיפוץ הבניין. המחויבות של העירייה זה ליידע אותו שעליו לבצע חיזוק כזה או אחר. זה לא תמיד כל הבניין, לפעמים זה רק מרפסת או חלקים שנראים מסוכנים.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> אבל את מדברת על משהו אחר ממה שהוא

דיבר.

<u>עו"ד אביבית מאור נמרודי:</u> הוא דיבר על מבנים מסוכנים.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> מבנים מסוכנים, מה שאת מדברת, שבזה הרגע הם בסכנת התמוטטות.

<u>עו"ד אביבית מאור נמרודי:</u> כן. הוא שאל אם יש מישהו שבודק מבנים מסוכנים.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> לא. לא.

<u>עו"ד אביבית מאור נמרודי:</u> אריה, תמקד את השאלה.

<u>מר אריה מזרחי:</u> אני אחדד את השאלה. יש מבנים בעיר שהם ממש רעועים. יכול להיות שברגע זה הם לא מסוכנים, אבל ברעידת אדמה קטנה ביותר, אני מדבר על קטנה ביותר,

<u>עו"ד אביבית מאור נמרודי:</u> מה שאני אמרתי.

<u>מר אריה מזרחי:</u> יש רמת מסוכנות גבוהה מאד.

<u>עו"ד אביבית מאור נמרודי:</u> אריה, כל בניין מלפני 1980 הוא לא עומד בתקן רעידות אדמה. נקודה.

<u>מר דני גולדשטיין:</u> בדיוק. זה הכול.

<u>עו"ד אביבית מאור נמרודי:</u> יש מבנים מאד מאד מסוכנים, שיש בשביל זה

מחלקה שאמורה לתת להם את ההתרעות.

מר אריה מזרחי: אני לקחתי גם את ישראל. אתה ראית את הבניינים ברמת שקמה, שאתה עושה 'פווו' הם יכולים להתמוטט.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: זה לא רק רמת השקמה, אריה, זה בכל העיר. זה כל הארץ.

מר אריה מזרחי: אני נתתי דוגמא מקומית שאני מכיר, חוץ ממה שיש בכל העיר. עכשיו, למה הדוגמא הזאת? כשאת אומרת את מעבירה את האחריות לתושבים, אין למי להעביר שם אחריות. אלה בניינים,

עו"ד אביבית מאור נמרודי: שוב, זו אחריות שלהם. אני יכולה לעזור להם בהליכים שהם מנסים לקדם והעיר מקדמת.

מר אריה מזרחי: אלה בניינים ששייכים לחברות משכנות, הם כולם הועברו שם על ידי עמידר.

עו"ד אביבית מאור נמרודי: אז עמידר אחראית עליהם.

מר אריה מזרחי: עמידר לא מעניין אותה. מה אנחנו כרשות, מה אנחנו יכולים לעשות?

מר ישראל זינגר: שניה, אריה, אני אענה. בלי להרחיב עכשיו, כל היסוד של החוק של תמ"א של חיזוק בניינים בא למעשה,

מר אריה מזרחי: לתת פיתרון.

<u>מר ישראל זינגר:</u> לתת פיתרון. הרשות לא יכולה בהרבה מקרים, לכן בואו נסתפק במה שהיא אומרת, כי בסך הכול החוק אומר, למעשה באופן תיאורטי בכל המדינה, את כל הבניינים שלפני 1980,

<u>עו"ד אביבית מאור נמרודי:</u> יש להם את האפשרות לחזק, בחינם. אבל האחריות היא עליהם, ישראל. הם צריכים לקבל מאיתנו את המכתב.

<u>מר אריה מזרחי:</u> ידוע לי. אבל יש בניינים שיש שם תוכנית של תמ"א ושזה כבר עבר, ומשום מה הקבלנים לא התחילו להוציא אותה לפועל. השאלה אם יכולה להיות התערבות שלנו,

<u>מר ישראל זינגר:</u> אי אפשר לחייב, לא.

<u>עו"ד אביבית מאור נמרודי:</u> אני לא יכולה לחייב, זה פרטי.

<u>מר שמעון שומרוני:</u> דרכי הסברה – נושאים שהעלה ראש העיר ואני רוצה להתייחס אליהם. דרכי הסברה שלנו בשגרה, אם זה כנסי הסברה, חוברות ודברים אחרים, אנחנו עושים את כנסי ההסברה ברמה של בתי ספר בעיקר, לא הגענו לרמת שכונות. התכנון, כמו שהצגנו פה, להקים את המנהיגות השכונתית ודרך המנהיגות השכונתית להגיע לשכונות.

לימודים – המדינה מחליטה על לימודים או הפסקת לימודים בדבר שנקרא מצב מיוחד בעורף. להזכיר לכם שבמלחמת 1991 לא היה מצב מיוחד בעורף באזור שלנו, היה רק בדרום, וגם אז נתנו את הסמכות להחלטה על לימודים כן או לימודים לא לראש הרשות. הם מוציאים הוראות התנהגות. בהוראות ההתנהגות אומרים – מותר לכנס או לא מותר לכנס אנשים, כמה המגבלה, 1,000 איש בו זמנית, 500 איש בו זמנית – בהתאם לכך אנחנו מתנהלים. אם העורף חזק או לא ואם מתקיימים לימודים, הלימודים, ברגע שמתקיימים, אנחנו מדברים על זה שבעצם ההורים יכולים לצאת לעבודה ולהגיע ולתרום את חלקם.

הדבר האחרון – אני רוצה להפריד בין תרגיל לוועדה. בתרגיל נכון שראש העיר וסגנו או מחליפו, ממלא מקומו, יש להם את ה-say, את העיסוק

המלא. אבל בוועדה עולים כל מיני נושאים והוועדה היא חשובה, כי בוועדה בעצם אנחנו דנים בכל מה שהצגתי לכם פה כרגע ומדברים על תוכניות לעתיד. וכל מה שהעליתם עכשיו, אלה דברים שבעצם היו יכולים לעלות בוועדה והיה מיותר להציג לכם את זה פה. אז אני חושב שבוועדה חייבים להיות. לעומת זאת, בתרגיל בהחלט ראש העיר וממלא מקומו הם אלה שמשחקים במשחק המרכזי.

<u>מר ישראל זינגר:</u> חברים, אני מקווה שאני מדבר בשם כולם, שנתכונן כמה שיותר טוב. אני חושב שאנחנו בידי אנשים מיומנים ושיודעים מה לעשות ושימשיכו לעשות ויפעילו אותנו. ואם כולם מסכימים לכך, אני רוצה ברשותכם להקריא את הצעת ההחלטה, שהיא נבעה בעצם ממה ששומרוני והאגף שהוקם והמחלקה בעצם, רואים כמודלים שקיימים בארץ ואולי כנקודה החסרה או שאנחנו לא מרוצים ממנה. אני אקריא, ברשותכם.

המועצה מחליטה: מועצת העיר מאשרת הקמת מטות לשעת חרום ברובעים/שכונות על בסיס מתנדבים.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> אני מבקש להגיב 5 דקות לפי הפרוטוקול על הנושא הזה. ושומרוני, הדברים לא מכוונים אליך.

חברי המועצה, קביעת תאריך הישיבה להיום, שנקבע על ידי ראש העיר, היה שלא כדין, תוך חוסר תום לב בהפעלת סמכויותיו. במקרה זה היה עליו להפעיל את סמכותו בהתאם לשיקול הדעת המוקנה לו בחוק. בעל סמכות אינו רשאי לעשות כרצונו. לא רק שעליו לפעול בהגינות, בתום לב וללא אפליה ובסבירות, אלא שעליו לפעול לשם הגשמת מטרות החקיקה אשר ממנה הוא יונק את סמכותו. זה מפסק דין, כל זה מה שאני קורא זה מפסק דין שניתן בעתירה כנגד ראש העיר נהריה, שלא נתן לחברי המועצה להעלות לדיון את הצעות ההחלטה.

כלומר, גם הפעם גזל ראש האיש הלא ראוי הזה את זכותה של האופוזיציה לקיים ישיבה שלא מן המניין על ידי הולכת שולל ואתם נותנים לכך יד. מהי הצעת ההחלטה הדחופה הפעם שהיא כה חשובה, שבגינה הוא מוכן לרמוס את רוח החוק ואת הדמוקרטיה? הסבירו לי, מה פתאום יש צורך פעם נוספת לאשר הקמת מטות לשעת חרום על בסיס מתנדבים? הרי כבר יצאה הוראת ביצוע בנדון על פי הוראת ראש העיר ועל ידי מר שומרוני. יש לי את המכתב, כבר יצאה הוראה. וגם אישרנו במועצה מן המניין האחרונה תפקיד

של רכז המתנדבים. האם מישהו התנגד לכך או מישהו מתנגד לכך?

בחודש שעבר עשק האיש את זכותנו להציג הצעות החלטה, כאשר הצעתו היתה – אישור הרפורמה שהוכתבה על ידי משרד הרווחה. הרי משום שהוכתבה, איש לא היה מתנגד ליישמה. רבותי, הכול מותר. משחקי כוח, כיפוף ידיים, במטרה לפגוע באופוזיציה. אלה אינם מקדשים את האמצעים ולכל יהיה מחיר.

האיש, למרות כל החשדות החמורים המרחפים מעל לראשו, ממשיך להתחכם ולתחמן באופן שיטתי, שהרי על פי הפקודה אינו זקוק לחתימת חברי המועצה כדי לזמן ישיבה שלא מן המניין. כנראה שהוא זקוק לשותפים לדבר עבירה. ואתם בחתימתכם נותנים לו יד כדי למנוע מאיתנו את הזכות להעלות הצעות החלטה, וזאת בניגוד לכוונה ולתכלית החקיקה בנדון. גם אם הצעותינו אינן לרוחו, אין לו סמכות לקבוע אם הצעת החלטה כזו או אחרת תובא לדיון בפני המועצה.

ראש העירייה הזה, בעזרתכם, משתמש לרעה, שלא בתום לב, ולתכלית לא ענייינית, כדי לפגוע במיעוט, ובכך יוצר זילות של פקודת העיריות. הוא מנצל את במת הישיבה שלא מן המניין כדי להציג הפעם את פעולות אגף הביטחון, כמו שעשה בפעם הקודמת את פעולות האגף לרווחה, שהן חשובות ומבורכות, אך ניתן להציגן בצורה מכובדת בישיבות מן המניין או בישיבה מיוחדת.

חמורה יותר התופעה, שבשל האיבה שהוא רוחש למספר חברי האופוזיציה, הוא מאבד את שיקול דעתו. ובמקום לדאוג לאינטרס הציבורי, הוא הוריד לפני חודש מסדר היום את הצעתו החשובה של רועי ברזילי בהקשר לחוק העזר העירוני בנושא המרכולים. איך יתכן שאין מביניכם אנשים בעלי אומץ לב ציבורי להגיד לראש העירייה מהי טובת רוב הציבור החילוני בעיר. האם הפרסום שהוא חיפש לעצמו כאילו זו הצעתו חשוב מהנושא עצמו? רועי קרא להצעתו, בצדק – לפני שיהיה מאוחר. ועכשיו איחרנו את המועד, אלא אם החוק לא יעבור בכנסת.

איני מסוגל להבין איך אתם נותנים יד למעשים כאלה. אלה כבר לא ניצנים של הסתאבות. אתם הפכתם כמו בקדנציה הקודמת לחונטה, כדברי זינגר, שמתעלמת משחיתות, מפגיעה במיעוט, מטוהר המידות ולוקה בעיוורון. אל תשכחו שריקבון טבעו להתפשט והוא מחלחל גם כלפי מטה. למרות ההאשמות החמורות כנגדו בקבלת שוחד, מרמה והפרת אמונים, כפוף לשימוע, הוא לא מסתפק בתיקים שלא היה ראוי שיחזיק בהם. והוסיף חטא

על פשע (במירכאות) ולקח לעצמו תיקי הכספים, משאבי אנוש ואחריות על מנהלת הבורסה.

היה מצופה מראש העיר, אפילו למראית עין, להרחיק עצמו ממינוי בכירים ומהקופה הציבורית, עד שתוכח חפותו. אבל ממנו אין לצפות לכך. זה תפקידכם, חברי המועצה.

ברשותכם, אסיים בדבריו של ראש העיר, שהיה באופוזיציה לצבי בר: ראוי היה שיתפטר לאלתר עם היוודע המלצת הפרקליטות להעמידו לדין בהאשמות כה חמורות. והוא הוסיף: אם אתם אינכם מדיחים מנהיג שסרח, אתם הופכים לחלק מהשחיתות.

אלה דברי בנוגע לעצם קיום המועצה. אני מברך את מה שומרוני על המצגת. הדיון היה פורה בנושא של חירום, אבל אסור למנוע מאיתנו את זכות הדיבור ואסור למנוע מאיתנו את האפשרות לקיים ישיבות שלא מן המניין. אני מקווה שתהיה עתירה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> שמעתי את דברי חבר המועצה, נאמרו אולי בדקדוק נכון, אבל כמובן שהם שרשרת הזויה של דברים שלא שייכים בעצם טובת העיר, אלא רק להתנגחויות. אבל כמו שלמדתי,

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> אתה,

<u>מר ישראל זינגר:</u> שתוק. אל תפריע.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> לא, לא, סליחה, אתה חולה, אתה חולה אז אל תגיד לי שתוק. המצלמה, הוא לא יודע אם היא פתוחה או לא, אבל אתה לא יכול להגיד לי שתוק.

<u>מר ישראל זינגר:</u> לא הפרעתי לך, איש הזוי.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> אבל אתה לא יכול להגיד לי שתוק.

<u>מר ישראל זינגר:</u> אני יכול להגיד לך.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> אתה לא יכול להגיד לי.

<u>מר ישראל זינגר:</u> אתה מפריע לי. אתה לא מסוגל להקשיב לאחרים.

<u>מר אדם קניגסברגר:</u> סליחה, אתה יכול להגיד מה שאתה רוצה.

<u>מר ישראל זינגר:</u> ומכיוון שבן אדם כושל רוצה להחיל על אחרים כושלים. אני לא הפרעתי לך, אתה יכול להגיד מה שאתה רוצה. ובן אדם שבא אמנם מתחום המדעים ואינו יודע להבחין במצב שהיה כשמישהו אחר היה ראש האופוזיציה ומישהו אחר ראש עיר, אז זה בן אדם שכנראה דבריו נאמרים רק כדי להקניט, וזה בסדר. יחד עם זאת, אני לא אתחשבן.

האם אפשר להצביע פה אחד על הצעת ההחלטה, חברים?

פה אחד. תודה רבה. הישיבה הסתיימה.

<u>החלטה</u>:

הוחלט פה אחד לאשר הקמת מטות לשעת חירום ברובעים/שכונות על בסיס מתנדבים ברובעים/שכונות.

_____
מר ישראל זינגר
ראש העירייה ויו"ר הישיבה

_____
מר משה בודאגה
מנכ"ל העירייה